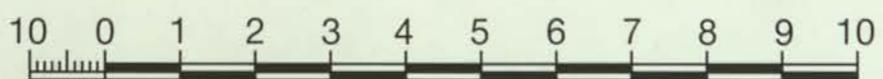
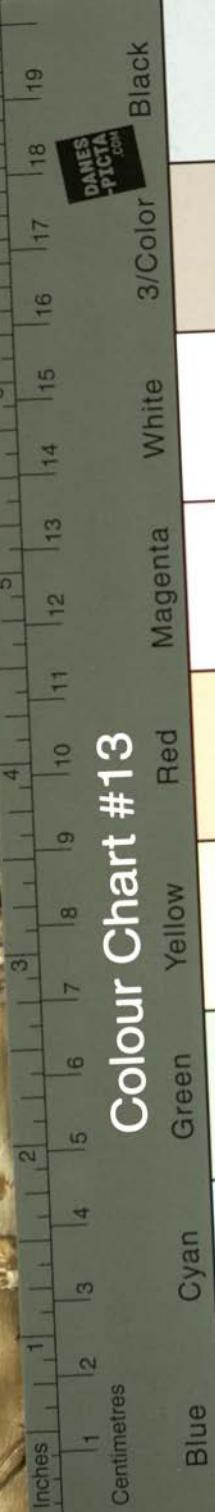

ESCALA GRAFICA

Colour Chart #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

DANES
PICTA
.com

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

R G B C M Y K

Grey Scale #13

Agustin Lopez

Aluerhi magni mariale
curator in hunc et alij.

1a

26079

¶ nullus omnis / sicut n. i. a. e. m. d. a. n. d. d. o. e. g. m. o. b. f. n.
e. t. e. c. i. m. a. l. l. i. r. u. n. q. e. t. a. r. n. o. l. y. — d. o. c. u. d.
y. a. b. e. n. i. a. t. d. y. q. u. b. z. t. e. d. q. a. r. m. a. t. q. s. a. n. a. n. e. t.
c. o. m. p. a. l. b. m. o. r. e. p. u. s.
l. e. r. e. f. q. p. g. f. m. r. e. q. p. f.
p. u. t. a. s. n. h. r. i. p. t. i. m. b. t.
o. q. p. r. e. n. t. i. g. f. s. a. n. a. e. d. l.
n. i. c. p. r. o. n. t. o. n. o. r. e. l.
l. e. g. q. e. s. o. r. o. z. f. u. a. e. o. t. h. l.
o. f. u. s. i. n. a. d. b. o. n. t. f. a. m. e. f. u. a. n. o. g.
l. e. g. d. e. n. n. l. i. n. d. q. e. c. e. f. u. a. v. u. n. a. a. e. g. a. n. n. z.

Num. 15. cap. 1. num. 16.

24.000 d. 2000 .C.P. 0000

b155.28170

¶ Io. Poggii florentini. Ad. S. D. N. Iulium
Papam. ii. de officio Principis. liber.

VEllem beatissime p̄f eam mihi adesse
facundiam eamq; dicēdi copiam su-
peresse qua possem congrue litteris
explicare quantū gaudii/quantūq; lāetitiae ce-
perint oēs/quātā deniq; admiratio q̄us etiam
stupor plures inuaserit/cū te pauloante graui
tempestate iactatū & quasi naufragū nūc quo-
dā uelut postliminio reducē & in portū sedis
aplice ac Romanę curię reuersum magna cum
expectatiōe populi christiani/ ingentiori etiā
cum laude tui noīs & gloria ad eam dignitatē
uiderunt assumptum/qua nulla est inter mo-
tales maior/nulla amplior/nulla sanctior. Ad
quam nisi optimus ac probatissimus assūmi
non debet/Quāuis contrariū uiderimus s̄epe
numero factitatū/cum indignos eligi plerūq;
contigerit propter quod ecclesia dei magnos
turbines est per pessa nonnunq; uariisq; fuit
nauicula Petri procellis uexata/ac multis tem-
pestatib;gagitateda/ita ut pene periclitata fuet it
iam iamq; submersa/nisi tandem dei benignitas
affuisset calamitatem publicam miserata/quæ
ex barbarica nos cruens seruitute pastorem te
nobis dedit uirum certe beneficium ac magna-
nimū.Optimam de te spem prebuisti.S.p̄f/cū

Illa comp. gestis eualeat a dela libro.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

oibus tum uitis religiosis precipue tum etiā litterarē studiis eruditis/qñ id nomē sumplisti quod fuit apud pr̄icos c̄eleb̄ r̄imū/tam paganos q̄ christianos . Existimat nāq̄ cuncti eoz te gesta īmitaturū/quoz tibi nomē imposuisti necq̄ facturū te ut quidā cui predecessorē secerūt/q̄ alieni noīs claritudine famā aucupari se crediderūt/quod nil aliud est q̄ si milius aqle aut lepus uel ceruus tygridis uel leonis nomē usurpare conent̄ . Id uero q̄ ridiculū sit qs sanc mētis ignorat . Duo Iulii quōdā memorabiles fuisse p̄ibentur: quoz unus summus pontifex fuit . Alter uero Romanorē impator Iulius C̄esar appellatus/ut er q̄ probis doctisq̄ amicus . Ille in pr̄imis singulari bonitate p̄æditus fuit ac uere sanctus pontificatusq̄ iniit tunc cum Arriana heres̄ p̄maxime pullulabat . Tu eo tempore ad aplatus apicem promotus fuisti quo Marranorum secta totū iam fere orbem sua p̄fidia maculauit . Verum ut ille Arrianos est acriter persecutus: Ita decet . S. tuam Marranos punire ecclesiasticisq̄ beneficiis ac dignitatibus quibus īpinguati sunt penecq̄ precrassitudine disrumpuntur sine mora aliqua spoliare . Sunt enī Arrianis/Nestorianis/Macedonianisq̄ ac quavis alia specie hereticorū peiores . Iudeorum p̄æterea est atq̄ impium panem debito filios defraudare canibusq̄ illū

deuorandum deiicere . Iste uero . C. inquam C̄esar uigore animi ac mentis sublimitate cæteros antecellēs cuius gesta preclara extollere non est meum inter cætera egregia illius facinora; Italiam a barbaris tutam reddidit ac pacatam . Tu hetcle illis dignitate maiestateq̄ haud inferior eo tempore aduenisti quo barbaroz armis resonat omnia Gotoz Longobardoz secula ac infeliora etiā redisse uidet̄ . Quæ n. Italiae regio; quæ urbs; quod oppidū; quæ villa; quæ domus/a barbarica scutia fuit īmunis? O milicram! O infelicem Italiae calamitatem! Dña olim gentiū / princeps prouinciaz bonoz perfugium ac tutamen facta csterude⁹ lissimoz hostiū præda . Tuū est . S. p̄ (Italus enim es) tuæ inquā patrias labenti succurrere ne expectes usq̄ dum ad extremū miseriārum deuenias: quādo nequeas ap̄lius ei succurrere . Nil restat nisi ut urbem tuā Romani imperii sedem orbis moderatricem xpiane religionis caput ac normā inuadāt prout als fecerunt & iterz se facturos mināt̄ . Retunde illoz feritatem quod tibi erit per facile si tuæ beatitudinis auctoritatē interpolueris/ si uires tuas experiri uoueris redde illā pristinā libertati neq̄ permittas īmanes efferasq̄ gentes in ea diutius debachari/ hostes q̄ppe italici noīs sunt oēs semper tenuq̄ illis nobiscū bellū natura īpa instituit̄

a 2

Quæ enim cōiunctio esse potest inter eos quorū
dissimile est ingenium. Nos enim amicitiae ius
custodimus, fidem ac iuris iurandum hosti etiā
seruamus: pietatem colimus. At illi amicitias
ex cōmodis metiuntur fidei & iuris iurandi iis
nulla est ratio. Impietas præterea ac seuities
apud eos maxime uiget. Quapropter alpium
repagulis non sine causa nos natura discurrit.
Tum uere Cæsar eris Iuliīq; nomen erit in te
non inane, si hac barbarica sece Italiam repurga-
ueris. Si & uirtutes etiam utriusq; Iulii fueris
imitatus quæ p̄ multe fuere. Eorum nāq; unus
pontifex in qua iustitia fuit religiōisq; cultor
præcipuus. Alter uero C. Cæsar ab omni sēmp
auaritia fuit alieno liberalis præterea magni-
ficus atq; magnanimus. Has uirtutes ante oculos
tuos pponēs nunq; a recto trāmite deuīabis
oīa tibi secūda atq; obediētia erūt. Hę maxime
conuenit eūidentur Regnis atq; impiis presi-
dentibus summoq; præsertim pontifici. Cuius
potissimum est officium pro grege dominico sibi
cōmiso inuigilare, ius suum unicuiq; reddere
nomē suū ad posteros propagare: oībus demū
equabilem se prestare: & beneficū. Hisq; preci-
pue qui uel probitate uel doctrina aliqua pre-
fulgere uident̄: hi enim digniores sunt quibus
dignitates & beneficia largiātur: q; etiā diutius
sordidi iacuere nonnullorū predecessorū tuorū

auaritia hos te conuenit uirum aīs liberalēm:
& nūc in summa dignitate positum subleuare.
Primum igitur de iustitia: Tum de auaritia:
Tercio de liberalitate: Quarto d̄ magnificētia
Postremo de magnanimitate nōnulla per strin-
gam. Quę etiā scio tibi esse non ineognita uiro
prudenti sapientiō. Visum tamen est mihi nō
incongruū de premissis uirtutibus tractaturo
ei potissimum lucubratiunculas meas dicare cui
uirtutes h̄mōi peculiares sunt. Vitium uero a
uaritiæ p̄ ceteris abominabile. Accipe igit̄
hunc libellū beatissime p̄/cuius lectionē reor
fere tibi nō iniocundā neq; inutilem/multa. n.
ad boni p̄tificis regimen p̄tinentiam a uariis
scriptoribus sparsim dicta breuiter in unū col-
legi/ut. S. tuæ faciliora sint lectu & ceteris le-
gentibus gratiora. Legere itaq; dignes̄ tua be-
atitudo cum a curis arduis uacare contigerit.
Siquid aut̄ imprudentius incautius ue aut in-
diligentius a me scriptū fuerit tuæ sanctitatis
prudentissimo sapientissimoq; iudicio castis-
gandum relinquo.

¶ De Iustitia prima pars principalis.

Vititiam ipsam supra ceteras uirtu-
tes morales philosophates extollunt
tanq; uitę mortaliū maximę necessari-
am hanc diuus. ^a. Gregorius scribens ad Con. ^a. xij. q. ij. c. si seculi
stantiā Reginam Galluę assertit summū esse in

rebus hūanis bonū. Quę n. regna/que imperia
quę nationes/que oppida/que domus possunt
sine illa persistere. Evidem impauidē aū sim
affirmare latronū grassatorū aliorūq; facino-
rosorū conuenticula illius uelamēto nō modicū
obumbrat: ipse etiā diuinus cultus ac religio
absq; ea penitus euanscerent quibus sublati
omnis humāitas interiret nullaq; foret bestias
inter hominesq; discretio.

¶ Quotuplex est iustitia & circa q; uerse
Et aecāut cū nihil aliud sit tūm sedm phi-
losophorum mentem tum iuxta prīcōg.
Iureconsultorū sententiā q; cōstant ppetuacq;
uolūtas ius suū unicuiq; tribuēsa qbus uerba
· Saluatoris minime dīscēpāt uident dicent
Oia quecunq; uultis ut faciat uobis hoīes hæc
& uos facite illis: circa tria uerſatū · in primis
ethicēm/ economicē/ ac politicē/ harē una sin-
gularis hoīis instructionē cōcernit. Altera pri-
uatē domus gubernationē. Tertia uero rerū
publicarū administrationē cōmunēq; prospicit
utilitatē. Duę prime spēs (ut ita loquar) tertię
famulat̄. Qui n. fieri potest ut bene q; rem p.
regat q; se ac domū suā nesciat gubernare. neq;
enī ut ait Cicero exercitū cōtinere potest. is im-
perator q; se i p m nō cōtinet neq; i alios severus
Iudex esse q; aliquē in se iudicē nō patit̄. Hæc
ipsa rursus duo respicit; unū quod dei honorez

b. ff. de iust. 7 in l. j.
insti. eo in principio
per glo.
c. Luce. vj. c.

cultumq; ptingit. Alterū quod ad mortalium
spectat utilitatē. Primū Plato ille diuinus ab
antiq; nūcupatus oībus p̄fert. Idem & Chri-
stus in. Euāgelio nobis faciendū p̄cepit dī. Math. vj. c.
scipulis inquiens. Primū quār̄te regnū dei &
iustitiā eius &c. Sup oēs. n. deo creatori oīum
honos debet. hoc primū & maximū esse omniū
mandatorū a Christo in Euāgelio perhibet.

¶ De iusticia quā principaliter deum
respicit ac sibi famulantes.

Hoc uero quod dei cultū respicit: quiq;
eius maiestati honos reuerētia q; im-
pendit. Theologi p̄fī spēali singlā
rīq; noīe latrā uocauere tanq; loli deo cōuenit
entē nulliq; cōmunicabilē. Nam que creaturæ
reuerētia ē exhibēda ab iisdē uīdulia uīp̄ yper
dulia nūcupat̄. Illa uero p̄ marie diuinā respī-
cit maiestatē: & primē tabulē p̄cepta cōcernit.
Sunt & alia q; & ipsa ad diuinā gloriā nō parū
prinere noscun̄. honos. s. & reuerētia prestāda
in primis sacroctē Ro. ecclīsū mōq; p̄fisi ut
eius capiti xp̄i q; uicariō cui. f. Christus suam
ecclīam cōmendauit/ inq; eius successor ib⁹ oībus
in psona Petri. Tu es Petrus & sup hanc Petrā
edificabo ecclīam meam: & alibi. s. Pasce oues
meas: cui Christiani oēs parere tenentur tanq;
patri & pastorī: Quod q; facere p̄tinaciter recu-
fauerit pro infideli p̄copheretico est habēdus

f. Math. xvi. c. xxii.
c. q̄uis r. c. in nouo
xpi. d. c. sacroctā.
z. c. oēs. xx. iii. q. i. c.
logt̄. c. quodcūq;
c. rogam⁹ r seq. z. c.
qī. xcvi. d. c. bene
ad si. xix. d. c. ita nē
Ab. de cōlti. c. trans-
lato. col. fi.
s. Jo. vitimo d. elec.
c. significasti.

D. xxij. d. c. oēs. xix. b. extraq̄ fideliū cætum ut infamis extermi
d. c. immemoria. c. d. nandus. Necq̄ resert bonus ne sit an malus pon
c. cōtra. nō. p. Inno
de vo. c. qđ sup̄. per tifex non. n. mortalis cuiusq̄ iudicio subest dos
gio. et cano. in. c. ii. et nec ab eccl̄a tolerat̄. Solius dei subiectus ex
c. solite. de maio. et amini Marcellini pp. & martyris. id exem
obe. iii. q. iiiij. c. alie
ni bonis tex. xxiiij. plo manifeste cōprobat̄ qui cū mortis timore
q. j. c. aduocavit. Christū abnegans coram Dioclitiano Ydolis
d. ix. q. iiij. c. nemo cū imolasset pænitudineq̄ ductus multe parrū
trib⁹ seq. xvij. d. c. concilio cōgregato corā eis peccatū suū lachr y
cōcilia. §. j. r. ij.
k. xxi. d. c. nū cantez mabilī expousisset dignā pro illi⁹ trāsgressiōe
xl. d. c. si papa. pēnā suscep̄turus nullus est ausus illū protali
crimine cōdemnare p̄clamantibus cūctis. Tu o
ore iudica causaz noli audiri in nō iudicio sed
collige in sinu tuo causam tuā / & rursum/ exte
inquiūt iustificaberis aut ex ore tuo cōdemna
beris. Prima. n. sedes non iudicabitur a quicq̄. I.
l. xxi. d. q. sed cum quodam tpe.

m. xxij. d. c. in tantuʒ et psal. lxxi. quoq̄ impator cū apud eum Six
tus pp in concilio accusaret̄ de concilio surgēs
renuit delatores audire iudiciūq̄ pontifici se
īpm iudicādi reliqt̄/ indignū reputans eum q
supra oēs est ab inferioribus condemnari. In
cœlum quippe os apponit qui cōtra pontificiā
maiestate aliquid proferre nō ueret̄. Vnde Di
oscorus Alexandrinus Præsul in Caledoneñ.
concilio absq̄ ulla restitutiōis spe dānatus ferē
quia ponens in cœlum os suum contra Leonem
papam sententiā excomunicatiōis dictauerat.
Verum sūmopere est p̄cauendū ut Pontificis

electio q̄ nū maius est apud xp̄ianos rite fiat &
canonicē nulla simoniaca labe nulla interueni
ente pactione: Quæ eti⁹ forsitan interuenient
aliq̄ minime tñ seruande sunt a bono p̄serit
pontifice. Nec quenq̄ mouere debet qđ tum. n.
ff. de pac. s. l. inq
gentiū. c. pretor. et
cō de pac. c. j. C. de
pac. l. pade. q. cōtra.
o. xxij. q. liij. c. i. ma
lis. c. seq. et in aut.
serm̄cas non solum
circa principiū. col.
v. de elec. c. vbi. §.
pen. lib. vi.
p. vi p. cano. d. homi
c. cū iuramento. p. c
muc. nō.
Elidors. ij. pp.
Uidero. tā turpiter maculato ex auctorati

alios uiros bonos ac iustos subrogare/ qdñicū
agrū bene recteq̄ excolet̄ impiorūq̄ segete s
depaserent̄ esset. n. tunc salutifera quadam a
peſſimorū manu redemptio. Tumq̄ maxime
dānabiles forēt grauiſſimeq̄ plectendi quādo
hmoi ſuffragia dignis & idoneis uēdere nō erū
beſcerēt̄ hēc illi perennē laudē apud mortales
& apud deū firmissimū bītudinis te ſtimoniū
cōpararet. Tuū eſt igit̄ beſſime p̄ qñ tante dī
gnitatis apicē diuino numine es aſſectus (ab
exilioq̄ ad pontificatū aſcitus) ut eius benigni
tatē recognoſcas & ecclē tibi cōmiffē maiestatē
tūcaris eius quoq̄ uelis utilitati cōſulere oport
tunt q̄ puidere uidelz ut eleſtiones Pontificū
iuste & canonice fiāt imposterū: ne cefſes eten
dare beat. p̄ qđ posſet magnum qñq̄ ſcandalū
parturit̄: qđ ſi neglexeris culpe tibi aſcribet̄ i
diuino examine!. Culpa qppc faciētis habet q̄
qđ poſt eſt corrigeſ negligeſ emēdare error etiā
cui non reſiſtit̄ approbaſ. Negligeſ q̄q̄ cum
poſſis perturbare puerſos nil aliud eſt q̄ fauere
gere. xxiiij. q. iiij. c.
qui poſteſ.

futuris ſi modo gregi tibi cōmiffō utilia ſūt ma
ture oportuneq̄ puidreas. Id aut̄ factu tibi erit
pſacile ſi ppetua lege ſanxeris ut in Pontificis
ſūni electiōe ſecreta dent ſuſfragia. Dandi aut̄
modi poterūt eſſe q̄ plures Quoq; unū uel duos
q̄ cōueſtientiores uidebunt Cardinales ſeruare
teneant̄. Ceffabunt tūc mihi crede pactiōes cū
de illaꝝ obſeruatiōe / ac fide penitus ſit incertū
neq̄. n. ſcir i tunc poſt eſt quae uota quis dederit
Ipsi etiā Cardinales uacāte ſede ſtatutā legē nō
• poterunt i mūtare. Necq; reor pontificem ul̄
lum niſi peſſimū tuam legem reuocatur ūt: quā
licet reuocaret illiſ ſactū tibi nullatenus aſcri
betur ſuo. n. peccato ligabit̄. Statuerūt diuersi
pōtifices plura ſup eleſtione faciēda ut & tu his
aliqd addas nō incōuenit/neq; .n. oia puidere
potuerūt / uetusq; prouerbiū eſt / q̄to iuniores
tanto perſpicatiōes. Hanc itaq; legē ſanctam
iustāq; aedere ne moreris beatissime p̄ rei. p.
p̄ferrim xp̄iane tantopere ſalutarem ſi quiſ
tibi eſt e qui honestiq; amor ſi quiſ uere laudis
eſt ſtimulus / ſiqua Ecclesiasticæ dignitatis
cura non inanis / hoc mihi crede beatitudinem
tuam maxime decorabit: hoc tibi et it laudabi
lius & gloriouſius q̄ ſi Turcos debellaueris. De
animarū enim ſalute nunc agitur quae mun
do ipſo præciosiores a ſacris doctoribus affir
mant̄: hiſ ut bonus paſtor præſiciat a cunctis

v. Psal. v.

Christiāis' expertū. Erit prēter ea hmoī sanctio
tibi nō in utilis; uotum nanc̄ captande mortis
auferes q̄ plurimis q̄ ob insatiabilem avaritiā
auriq̄ sitim inextinguibilem/nouā semp̄ ponti
ficum creationem exoptant: qua possint suam
uoraginem latiare. Sepulchrū patens iuxta. v.
psal. uerbum est guttur eoz. Quibus si uenditionis
auferatur occasio nihil est quod ab hmoī
genere omniū amplius p̄tinecas/ alias uide
quomodo illis te cōmittas/ qui. n. fieri potest ut
tibi fidelis quis sit qui deo infidelis existit. In
causa eris beatissime p̄ ut uiri boni eligantur
cū pactiones cessabunt. Vnū etiā est beatissime
p̄ nō omissendū si pontificiā maiestatem tueri
uis & ecclasiasticā dignitatē augere desideras/ ut
generale conciliū indicas in quo de totius ecclae
laisticæ yerarchiē dignitate cōmodoc̄ tractet
in q̄ tum clericor̄ tum ceteror̄ mores licentiosi
aliq̄tenus refrenen̄ ad rectāc̄ semitā ridigāt
Id xpianæ rei. p. foret admodū salutare. Necq̄
enim auderēt principes tā impudenter contra
pontificiā dignitatē/ & totū clerū insurgere/ &
debitā insup̄ obedientiā denegare/ hūc morem
sancti p̄tificis obseruatūt/ quina qñc̄ cōcilia
singulis eoz diuersis t̄pibus iuxta reū indigen
tiā celebrantibus/hunc nōnullor̄ predecessor̄
tuor̄ indiligentia intermissū renouare glorio
sum tibi erit eccliae putile. Episcopis uero ac

pr̄latis qui apostolor̄ in locum successisse per
hibentur dicente propheta. "pro patribus tuis
nati sunt tibi filii/ reliq̄s sacrīs initiatis debitus
pro cuiusc̄ dignitate uel gradu prestātus est
honos dicēte sapiēte." Time dñm & sacerdotes
illius sanctifica: honora dñū ex tota anima tua
& sacerdotes honorifica. Porro hic re nō uerbo
est exhibēdus ne prophetæ indignatio uel irri
sio incurritur dicētis. Hic populus labiis me
honorat cor autē illor̄ longe est a me. Ut ergo
ucre dñū colere eiusq̄ uicariū reuereri ceteros
etiam Ep̄os/ pr̄latos ac clericos honore debito
p̄le qui quis dicatur. Curandū est ut leges a sū
mis pontificibus edite ecclesiasticam precipue
libertatē respicientes summa diligentia custo
diantur inuolatae q̄ ac illibatae permaneant.
Perquirendū insuper diligenter an aliqua sint
in urbibus quibuscumq̄ statuta illam quōlibet
perturbantia. Hęc ex statutor̄ uolumine sunt

"de senten. ex cō. c. in
delenda ita enim canones mādant." Quod qui uerunt t. c. graue et ibi
neglexerint. Civitatiū locorumq̄ rectores ana
not. not. etiā doc. dei
themata grauissimo innodātūr. Non permit.
t. c. aduerso post host
tendū pr̄terea prophanas potestates res eccl. in sūma not. plegist. c
siaisticas p̄tractare causasq̄ ad diuinū forum? d. sacros. ec. aūt. cassa.
spectat̄ diffinire. Illis etiam sub grauissimis
censuris inhibendū ne contrā ecclasiasticas per
leg. c. lator t. c. causā
sonas iurisdictionem aliquam usurpare presu
mant. ac sacerdotes p̄cipue q̄s iam uidemus
ad bcc. c. d. vsu p̄ mod
i. l. titia t. i. l. insula. 6.
vsure. ff. so. mat.

^{a.}. de fo. cōp. c. si dili-
gēti. de sent. exco. c.
vt fame t.c. cōtingit.
not. de iudi. c. cum nō
ab hoie p. cano.
^{a.} Psal. ciii.
^{b.} Psal. lxxxv.
^{c.} Psal. lxxxi. et Jo-
ban. x. c.
^{d.} Psal. xlvi. et Moi-
ses deut. x. ipse ē deus
deorū. xij. q. j. c. futurā
^{e.} Psal. lxxij.
^{f.} ij. ad Corint. vij. c.
eccl. x. c.
^{g.} Luce. xi. c.
^{h.} ij. q. vij. c. accusa-
tio.
^{i.} j. De. ij. c.

ubiq; ab his sperni necq; a laicis aliter q; uilissi-
ma mancipia per traçari quos Propheta ab
his nullatenus tangi prohibet dicens eis. ^a No
lite tangere Christos meos: & alibi. ^b Non est
similis tui in diis dñe. David ipseq; Saluator
deos eosdem appellat dices. ^c ego dixi dii estis
&c. Et iterum idem. ^d Deus deorū loquutus est
& alibi Deus stetit i sinagoga deorū. ^e in medio
autem deosi uidac. Vbi deus in aliorū deorū
sinagoga nisi suorū sacerdotum stare dignoscit
Inter alienos enim sacerdotes Deus non sedet
ut suę legi contrarios nō est ut ait Aplus. ^f cō-
iunctio Christi ad Belial necq; participatio lu-
cis ad tenebras dicente etiam Salvatore. ^g Qui
mecum non est contra me est & qui nō colligit
mecum dispergit. ^h Propheta etiam de Sacer-
dotibus inquit Qui uos tangit pupillam oculi
mei tangit. Videre licet quantum sint deo ac-
ceptabiles/ut Methaphorice teneriori & cari-
ori corporis dei parti assimulentur. ⁱ Petrus
quoq; Apostolorum princeps in Epistola sua
appellat eos genus regale i gentem sauctam/
populum acquisitionis ac etiam genus electū:
& uere electum nuncupauit. Sunt enim ad
hominū instructionem/ moderationemq; elec-
ti & ad intercedendum altissimo pro alienis
peccatis atcq; iniquitatibus expiandis/dicun-
tur peccata popoli ipsi comedere penitenciam

enim pro his agunt multiq; mortalium depe-
tinent nisi sacerdotum precibus saluarētur. ^{k.} .k. xj. q. i. c. sacerdo-
tibus. xij. q. j. c. futurā
dii aliquando angeli nuncupantur nam & ad
Moysēm dicitur de eo qui ad iuramentum de-
ducitur / applica illos ad deos. ^l i. Sacerdotes
secundum Gregorii expositionem Mauricio
imperatori factam: & rursus scriptum est diis
non de rahas: & Propheta ait: labia sacerdotis
custodiunt scientiam & legem exquirunt de
ore eius quia Angelus domini exercituum est
Christum præterea uidetur contemnere debi-
tam sacerdoti reuerentiam denegans. ^{m.} Ait enī
in Euangelio: Qui uos audit me audit: & qui
uos spernit me spernit. ^{n.} & alibi qui scandalis-
zauerit unū de pusillis istis qui in me credunt
expedit ut suspendetur mola asinaria in collo
cius & demergatur in profundū maris. ^{o.} Gre-
gorius etiā in Epla ad Germanū Ep̄m Meten. ^{p.} .n. lxxxvj. v. c. quis
dubit. v. q. j. c. sa-
cerdotes.
Quis inquit dubitet sacerdos Christi Regū &
principū oīumq; fideliū p̄es & maḡros céseri
Nōne miserabilis insania esse cognoscit si filius
patrē discipulus magistrū sibi conet̄ subiuga-
re. ^{o.} beatus etiam Ambrosius in principio sui ad si bonis tex. xxij.
pastoralis scribit Regum & principū colla sūs q. viij. c. conueniōz.
mitri genibus Sacerdotum Quorum oratio-
nib⁹ credūt se excōmunicari uī munici. Grego-
rius etiā Mauricio imperatori iubet sacerdotib⁹

p. Psal. xvij.

debitā reuerēiam impendere.^a David quoq; cōstituens eos principes super omnem terram de sacerdotibus inquiēs. Qua ergo temeritate audent pphani in principes suos ius sibi aliqd uendicare.^b Omnes quoq; Principes Ep̄is & sacerdotib⁹ oħedire brūs Petrus iussit. Turpe est igitur uelle his imperare quibus obsequi tenentur.^c Non est ait Saluator discipulus su⁹ pra magistrū: nec maior seruus domino sue si minores prophani sunt clericis: qua fronte audere debent illos pueri ordine iudicare.^d Minores quippe a maioribus secūdum humanas leges canonicasq; sanctiones non aut contrario conuenit iudicari.^e Ciuitates præterea leges ac sanctorum patrum decreta om̄ne prophanis cōtra clericos uolentes etiā interdicūt iurisdictiōē. In veteri quoq; testamēto inobediētes sacerdotibus lapidabant aut gladio obtunca bantur: ut brūs.^f Cyprianus & Antherius p̄pe referunt. Ozias ut in libris Regum leḡit quia dominicæ arcæ cadenti manū appoluit diuino iudicio percussus occubuit. Quid per Oziam nisi prophanus temerarius? Quid per Arcam ruentem nisi sacerdotis culpa figuratur? quā nefas est laico uelle corrigerē. Iubebat insuper bestia quæ montem tetigisset lapidari quod si militer de impudenti laico intelligit ne sacerdotes q̄ montes.^g a scriptura sacra nuncupant

x. Psal. lxxxvij.

damnare presumpiat.^h Sacrilegiū etiā secundū .ⁱ C. de sacros. eccl. Ciuitates leges cōmititī munitatis ecclasticæ placet ubi bal. col. violator. Præterea ut ait Thelephorus p̄pa 3. fin. 3. vj. q. i. c. sacerdotes 3. vj. q. j. c. infames. ij. q. vij. c. alieni. 3. C. de infam. i. vna li. p. ff. de infam. i. i. 3. q. publico. z ad. l. iul. de iu. pa. i. i. in principio. C. de des curi. i. infamia. z. i. ne q. li. x. vj. q. i. c. oēs de reg. iu. in. vi. c. infamibus. 3. ff. de ass. cl. i. i. z de Judic. l. cū pretor. 3. non autem. a psal. lxxij.

b

decreta tum etiā cōtra diuini iuris prohibitiō
nem laicorū potestati subiicere. Quod & de iurē
nisi ob illorū scelera. ^{d.} facere minime potuisset.
Sunt enim diuina lege a laicali iurisdictione
^{s. xviij. d. c. si impera} ^{c. exempti cui non licet summo pontifici. f. con-}
traire. Idem & fortius de Episcopendū uidetur
aliiq; p̄elatis minorem iurisdictionē sortitis
Inno.
^{f. xxv. q. i. c. sunt qui} Solus enim Papa in plenitudinē potestatis uo-
dam cū glo. r. c. que
ad perpetuānō Ab
de eccl. p̄b. u. c. p̄
postul. iiiij. col. et de
A diabolo inq patre eorū. Cuius n. opera q̄q;
restit. spol. c. lras. v. facit eius filiū esse cōprobatur / cuius seruituti
col. et de senten. cx. d dum talia agūt ad dictos esse quis neget. Neq;
c. nulli.
^{s. de auto. r. vsu. pa} uero hoc dico ut uelim clericorū audaciam im-
c. ad honorē. i. q. vj punitā relinquere si deliquerint. Quos eqdem
c. qui se.
^{b. xl. d. c. homo. vbi} Duo quippe sunt secundum. ^{b. Christostomum}
glo. nō. xix. d. c. nulli quæ peccatum agrauant. Magnitudo pecca-
dī pen. d. v. c. cōside-
ret lxi. d. c. in sac. r/
dotib. c. accusatus
de beret. lib. vij.
^{i. xi. q. iiij. c. precipue} exempla transmittunt/deterius etiam in popu-
bono rex. de occidit.
^{c. q̄uis.} lis delinquūt ac pro hoc crudelius q̄ cæteri pu-
niuntur/nt inquit Nicolaus papa ad Lothariū
Regem scribens. Verum suos habent iudi-
ces ipsi cognoscant de ipsis um excessibus ipsi
eos diiudicēt/ipsi eos puniant. Non spectat ad

prophaeos clericorū examen quod dei tantum
iudicio reseruatur. ^{b.} Christus sacerdotes oues
& boues in templo uendentes propriis manis
bus de templo exturbauit: posteros docens Sa-
cerdotum noxam suo iudicio tantum astrictā
ab eoq; solo uindicandam. ^{b.} Constantinus ille
magnus qui sanctorū Cathalogo ab Ambrosio
ascrribitur cum uarie ad eum in Niceno Conci-
lio residentem diuersorum Episcoporum accu-
sationes multiplicesq; deferrentur clericorum
querelē illas omnes reieciſſe fertur: dicens suū
non esse illog; querimonias sua sententia termi-
nare quæ diuinae solum disceptationi seruaren-
tur. Idem & Carolum magnum Francorū Res ^{Carolus magnus.}
gem fecisse legimus/cuius summū semper fuit
studiū sacerdotes Christi præceteris uenerari
Totilas Gothorū rex truculentissimus flagel- ^{Totilas rex Gotho-}
lum dei uulgo nuncupatus cum omnia undiq;
populatus in festo agmine Casinense Mona-
sterium ubi diuus Benedictus cum suis mona-
chis degebat petiſſet: illo libi obuiā progreſſo
motus uiri maiestate Rex ex equo deliliens:
eiusq; genibus puolutus deosculatis scrissimi
Abbat̄ pedib; delictorū suorū humiliter uenia
petiit. Attilas Hunnorū rex potētissimus cū in ^{Attilas Rex būnoz.}
numerabilibus ferocissimorū barbarorū copiis
Italiā uastaturus iugrediens cū Leo Pontifex
illius imminentē calamitatē miseratus infenso

b2

Regi occurrit et cius irā ac furorē placaturus
uisa pōticia maiestate obstuavit exercitūq
omnem cū quo italię excidium minabat secum
reduxit innoxium scissimi uiri uerbis pmotus.

Alexander Rex ma Alexander quoq Rex Macedonū post Tyri
cēdo.

Alexander quocq Rex Macedonū post Tyri
excidiū irato animo magno cū exercitu Ierosol
limam petens urbiq ruinā minitans cū illius
furorē ac rabicm mitigatus sumus pontifex
unacum sacerdotibus in habitu pontificali sa
cerdotaliq Regi obuiam processisset ex equo
desiluisse fertur actutū mitis ac placidus oscu
lataq primū pōtificis dextra unacū e templū
ingressus summo deo uictimas ī molasse. Quæ
res cū suis pccribus irati Regis animū percal
lentibus admirationi foret causam tam subitæ
insperatæq mutationis punctantibus respon
disse fertur / non illos / sed ipsorum deum quē ipsi
referebāt se ueneratum: quem & sibi in somnis
apparuisse testabatur Persarum totiusq Asiae
regnum pollicitum. Hoc antiquitatum libro

Pharao rex egypti. Iolephus refert. Pharao Egypti Rex ceteris
seruiti subactis Sacerdotes unacū suis rebus

a. Genes. xvii. c. 8 uoluit esse. a. imunes: hisq ex publico alimēta
imun. ec. c. nō min. preberi. Theodoricus Rex Gothorum b. quis
b. xviii. d. 8. huic eti arrianus cū pro obiectis Simaco pp. mādasset
am.

Rome conciliū adunari / sibiq ab Epis dictum
fuisset solius summi Pontificis esse Concilium
cōgregare respōdisse fēt per q̄ benigne / nolle

ad se aliquid de ecclasticis negotiis præter re
uerētiā pertinere: Quod si heretici uīl pagani
reges Sacerdotes tanū uenerati sunt: quanto
rectius Christianos decet suos omni studio ac
reuetentia pseq est uidere quantū aetas mores
hominū īmutauerit quantūq iuniores antiquo
res malignitate superent. c. Constantinus si qui
dem p̄nōiatuſ tantā sacerdotibus reuerētiā
exhibuit / ut opertū ſe pallio delinquentem
affereret ne proderetur. At nunc leue clericorū
mendum inexpiable censetur cunctiq pro
phani illud palam facere omnibus gestiunt:
nepharium ac sceleratum Chain. d. imitati qui d. Genes ix. c. 15. q. viij
dormentis patris pudenda nō operuit sed aliis
ridenda monstrauit: quæ res non niſi ab extre
ma malignitate procedit. Nec uero quēq mo
uere debet si mitiores pene ab ecclasticis iudi
cibus irrogent. Imitant illi ſaluatorē nr̄um uo
lentē ī ſericordiā. c. nō ſacrificiū q̄ in delinquē
tem adulterā. f. indulgentior fuit letibis & pha
riſis instatiuſ illā ad uindictā poscentib⁹ / de
bitā ſibi ex lege pena dimittē. Nō potest itaq
cōgrue res. p. ulla / regnū ue / aut ullū imperiū
pſperari ſi quæ deo debet primū iusticia negli
gat. Nec lat est i templis quotidianaſ cérimo
niaſ exercere qđ & hypocrite faciūt niſi & ſacer
dotib⁹ q̄ dei mēbra ſunt quodā modo honos de
bitus ac reuerētia impendat. Ipsorum p̄terea res
b. 3

C. d. sacros. ec. l. pla
cer et de episco. et cle
aut. item nulla per
Bal. et sali. p. bar.
ff. de inu. et bo. l. rp
to in principio not
de inu. e. c. nou. mi
nus et. c. aduersus
et de fo. cōope. c. po
stulasti et. c. qd. cleri
cis maxime moder
ni. nōt etiā in. c. qm
ecclesiaz et in. c. ec
clesia de cōsti. p. eos
dem p. Jo. de Imo.
in. c. si. de vita et bo
cle. p. Ab. in. c. d. ter
ris iuri. col. d. decim

ac bona iuxta legitimas sanctiones. s. ab omni
onere omniqz exactione seruentur immunes.
De iusticia qua mortales concer nit
Quæ duplex est.

Alterum uero iusticiae caput mortalium
utilitatem concernens: humanaqz uitæ
maxime necessarium bimembre esse uidetur.
Vnum cōmutatiuam iusticiam respicit; quæ
circa humana cōmertia priuataqz res præci
pue uersatur. Alterum distributiua quæ
publicas res negociaqz concernit: inqz ordinan
dis & disponendis iuxta publicam indigentia
honoribus dignitatibusqz consistit; de quo alia
omissa nunc sum aliqua tractatur us: Hanc
tum Reges ac Principes tum summi Pontifices
seruare debent potissime. In primis namqz præ
uidere debent qui sunt futuri utiles uel ne
cessarii in urbibus magistratus illosqz creare
certamqz his & limitatam facultatem tribuere
utqz secundum leges cōmunes uel municipalia
statuta procedant eis præscribere. Ne ue alter
alterius iurisdictionem perturbet inhibere.
Ordo quippe omnis confunditur nisi sua cuiqz
officia præseruentur. Illud præcipue cauen
dum ne magistratus cuiqz uenundetur. Iusti
ciam enim uendendi tunc facultas uidetur con
cessa fiericqz non potest ut qui ab alio emit ipse
eliis libenter nō uendat cū se facultas obtulerit

publica insup stipendia his præbete ultra que
cum humana tu diuina lege quicqz capere pro
hibentur dicente præcurlore in Euangelio. b.
Contenti estote stipendiis uestris nemine con
cuentes. Si quid. n. ultra præscriptum exige
rint grauissime peccat possuntqz cōcussores &
calumniatores merito appellari. Iudices qz
ad quos prouocent statuere. Eligendi sunt præ
terea ad publica munia non adolescentes. l. sed
ætate matura uiriqz boni & graues publicam
magisqz priuatā curātes utilitatē q nullius in
iudicio personā accipiāt; diuitē & pauperē eq
ibilē pensent. b. Scriptū est. n. a Moyle paupis
nō miserebetis in iudicio; & nō cōsideres plonā
pauperis nec extimescas uultū potētis; iuste iu
dicā proximo tuo. munera quoqz a nullo acci
piant; qz munera excecat mentem sapientū &
subuertit uerba iustorū. Micheas etiā prophe
ta corra iudeos clamat; qd iudices apud eos ac
cipiāt munera; & Psal. v. habitatur in taberna
culo dei affirmat; qz munera sup innocentē non
acepit. Cauendū est insup ne multaz irroga
tio uel in totū uel in partē magistratibus. n. ap
placetur ne luci cupidine intons qnqz plectat
qd præcipue euénit quād nullasūt eis lalaria
constituta. Quod si forsitan leges aliquæ uel
instituta ab initio ordinata fuere; quæ postea
hominū incuria uel malicia depravata graue

b. L uce. v. c. lxxvii
d. c. iii singulis. xxij
q. i. c. paratus et. c.
militare. ff. de cōcū
b. i.

ff. de decur. l. non
tm. s. t. et de mun. et
on. l. ad rem publicā
C. qn prouo. l. si p
nōt de offi. deleg. c.
cū uicemū de eta. et
qual. c. idecoz et. c.
j.

b. deuter. xvi. c.
l. Beuter. xvi. c. Mi
che. iiij. Esiae. i. c.
q. i. c. iudices et p
cano. de vita et bon
c. c. cū ab oī bonus
tex. eccl. xx. c. nō les
giste. ff. de offi. pros
cō. l. solei. in. fi. et de
off. psl. pleb. scito
m. psal. viii.

n. de offi. ord. c. uiles
dus p. v. Anto. et
Ab. p. Jo. de Imo
in. c. quia ad fi. de
concep. preb.

possint scandalum afferre imposterum illa cor
rigere uel mutare est q̄ maxime necessarium.
n. de cōsangu. 2 affi
c. non deb̄.
o. ff. de rei vend. l. in uarietate tempore humana etiam statuta .
fundo.

p. C. q̄n Imp. inter pup. 2. iud. l. i. nō. d ni populi utilitatē q̄nq̄ concernit. P. Pupillorū
fo cōp. c. ex tenore et quoq̄ ac miserabilium persona & cura cum ad
c. ex parte per glo. et omnes principes spectet. Tum maxime summi
can. et. xxiiij. q. v. c regū 2. c. administratōres.

Quæ requirantur ad ueram iusticiam
Duo p̄terea necessaria sunt ad ueram soli
damq̄ iusticiam. Vnum ut ab omni ti-
morc/ amore/ cupiditate/ odioq̄ sit aliena . his
enī modis scdm Gregorii ut refert Gratianus
Iudiciū humanū perueritur / timore dum
metu potestatis alicuius ueritatē loqui perti-
mescimus. Cupiditate dū præmio alicuius ani-
mū corrumpimus. Odio dū cōtra quēlibet ad-
uersariū molimur . Amore dū propinquuo uel
amico auxiliū p̄stare cōredimus. Augustin
et. c. seq.
etia Quicūq̄ ait consanguinitate/ amicitia seu
hostili odio in iudicādo ducit Christi pueritie
iudiciū q̄ e iusticia. Idē ad Casulanū qui cu-
iusl b. t p̄tatis metu ueritatē occultat irā dei
sup se prouocat q̄ magis timet hominē q̄ deū

Alterum uero est ut ira sit uacua misericordie
quoq̄ ac mansuetudini permixta . Ira . n. uiri
scdm Iacobum. 1. aplm dei iusticiā non operat
Vnde Beba sup ea inquit: Qui iratus in aliquē
sententiam profert& si ille quantū ad se iustas
reportet sententiam: iste tamen qui non amore
iusticiæ sed liuore odii in eum sententiā dedit
iusticiam dei in quem perturbatio non cadit
non imitatur . 3. Curandum quoq̄ Damasus
ait ne cuiq̄ ira subrepat faciatq̄ cito id qd̄ non
licet . 7. Gregorius etiam Mauricio Imperatori
scribens : Præpositorū ait illam sollicitudinem
esse illam cautelam laudabilem in qua totum
ratio agit: & furor sibi nihil uendicat. Restrin-
gendam sub ratione potestate esse nec quid
agendum priusquā concitara ad tranquillitatē
mens redeat: nam cōmotionis tempore iustum
putat omne quod fecerit . 2. Ambrosius etiam
de sancto Ioseph : Saepē inquit innocentēs ad
crimen adduci propter iram quia dum iusto
ampli⁹ irascimur & uolumus aliena cohēcere
peccata grauiora cōmittimus . 7. Ideo aplus ait . 2. xxiiij. q. l. c. i. et ijs.
non uos uindicantes carissimi sed date locū irę
hoc est declinemos illam . Curandum quoq̄
esse Gregorius afferit teste . 7. Gratiano ne Re-
ctores ecclesie & qui publica iudicia exercēt
in dictandis sententiis ullatenus leuitate aut
furore ducti sint p̄cipites. Magnus ille Theo-

^{b.} xi. q. liij. c. cū apud
et. lxxxvi. d. c. duo.
^{c.} C. de pend. si vindis
^{d.} Matb. iij. c.
^{e.} proverb. xxi. c.
^{f.} Luce. x. c.]

desus. ^{b.} impator xp̄ianissimus apud Thessal^{ic}
Ionicam cum quandam ex suis militibus furen^{tis}
populi tumultu occulūtū audisset ira succen^{sus}
populum ad Circenses ludos iouitatum
circumfusis militibus passim obtruncari man^{dauit}. Quare ab Ambrolio grauiter reprehen^{sus} ingressuq; ecclie ac diuinorū participatio^{nē}
ne interdictus post peractū penitentiam. ^{e.}
lege sanxit in posterum / uer sententia principū
super animaduersione prolatæ in dīe xxx. ab ex^{ecutoribus} different. quo locus penitentiae uel
misericordia reclinqueret si res posceret. Ira cū
omnibus indecens est tum in lūmis vir. s. dam^{nanda}
non modicum. Quippe quæ apud alios
iracundia dicitur ea in imperio ut ait Grispus.
Salustius superbia atq; crudelitas appellatur.
In ecclesiasticis uero Prælatis præcipueq; in
Christi uicem gerente summopere abomināda
Saluatorēm. n. imitari tenentur dicentes. ^{b.}
discite a me quia mitis sum & humilis corde.
Iusticia quoq; si misericordia careat dānahā
est quasi crudelitatis imaginē p̄f̄terens. Unde
Salomon/ qui sequitur iusticiā & misericor^{diam}
inueniet uitām & gloriam. Ut rāq; esse
adhibendā in vulnerati parabola a publicano
adiuti. ^{f.} Christus manifeste ostendit poleum
ac uinū uulnribus illius infusum. Vñ q̄ppe
misericordia alterū iusticiam significat docens.

miscēdam esse cū seu eritate lenitatem. Exem^{plo} & id moyl comprobatur. ^{s.} Qui ut irascen^{tis} dei furorem iudaicum populum funditus
delere minantatq; impetu delinit et uigiti tria
milia ex illo occidi mādauit misericordia simili^s
us dū reliquos p̄seruavit simili& iusticia noⁿ
centes extinguiens. ^{b.} David etiam ait: Iustus b. Psal. xxxvi.
miseretur & retribuet. Vera iusticia ut inquit
Gregorius. moralium libro. xix. compassiōnē^m
habet salsa uero designationē quis & iusti sole
ant recte p̄ctōribus indignat sed aliud est qd̄
agit typus superbie aliud quod zelo discipline. ^{b.}
Augustinus etiam de uerbis domini in monte
uindictam quæ ad correctionem pertinet non
prohibet dummodo ad misericordiam spectet.
Item Gregorius moralium. libro. xx. Diligi^m
plina inquit uel misericordia constituit: si
una sine altera teneatur: Sed circa subditos in
esse debet Rectoribus & iuste consulens miser^c
icordia & pie seuiens disciplina. Statet ac^m
quoq; secundum eundem in manu gestare des
bet iuste iudicatus portare q; in utroq; pen^{it}
so iusticiam & misericordiam / sed p̄r iusticiam
reddere peccati sententiam / p̄r misericordiam
delicti penam temperare. ^{b.} Idem Sunt
nonnulli ita districti ut omnem mansuetus
dinem benignitatis amittant & sunt nonnulli

^{s.} xxiiij. q. liij. c. quid
crudele. xl. d. c. dis
ciplina cē medū et
babet exodi. xxiiij
c. et numer. xxv. et
ap̄ls. i. ad corintb.
x. c.

^{i.} xiv. d. c. vera.

^{k.} xxiiij. q. liij. c. ea
vindicta.

^{xiv. d. c. disciplina.}

^{xiv. d. c. omnis q.}

^{xiv. d. c. sunt nonnulli}

ita mansueti ut pdant districti iūra regiminis
unde cunctis rectoribus utraq; sunt tenēda ut
nec in discipline uigore benignitatem mansue-
tudinis nec rursus in mansuetudine districtio-
nem deserant disciplinæ. Salomon etiam ait
noli esse nimis iustus. Vnde Ambroſius in
libro de paradiſo Debet inquit iusticiam tem-
perare moderatio. & dominus in Euange-
lio. Micericordiam uelle se afferit non la-
erifcium per hoc iustus commendatur per al-
terum peccatum redimuntur. Micereri alienæ
culpæ quis debet considerarecp; diligentius.
posse in similem uel maiorem incidere nisi il-
lum continuum dei præsidium foucat. Nam
Quis Dauid sanctior? Quis Petruſ fidelior?
a. Psal. xxix. vi. q. i. c. mitate.
r. Psal. cxviii.

• Matb. xxvi. Joh. pen. Luce. xxii. et Mar. pen.

i. i. o. c. considerandū. dñicē resurrectionis. Gregorius ipse testatur
uidelicet ut hisq; futurus erat pastor ecclie sua
culpa disceret q̄liter aliis micereri d̄buisset utq; ex sua infirmitate cognosceret q̄ micericorditer

alienas infirmitates tolleraret. Melius est præ-
terea scdm eundem. v. in libro de officiis causas
præstare pro micericordia & inuidiā perpeti q̄
prætendere inclemētia. Summus etiam deus
iusticiam sine micericordia nō exercet dicēte. x. psal. xcij.
Psal. Cum iratus fueris micericordie recorda-
beris. Dei aut̄ ira nil aliud est q̄ debita pro pec-
catis iusticia. Vuiuerſequoc̄uiē domini scdm
x. eundē sunt micericordia & ueritas quod pro
iusticia. v. a sanctis exponitur. Dulcis præterea
& rectus dominus ibidē enarratur. Quid per
dulcedinem nisi micericordia / per rectitudinē
nisi iusticia demonstratur? Ne cq; n. secundum
peccata nostra fecit nobis / necq; scdm iniq;tae
nostras retribuit nobis. Vnde & alibi dicit̄. s. s. psal. xxxix. v. lxxx
Micericordia tua & ueritas suscepert me / &
rursus. Micericordia & ueritas præcedēt faciē
tuam. v. Micericordia quoq; & ueritas obviaue
runt sibi. Teste Dauid qui etiā dixit. nūquid
obliuiscetur micereri deus aut cōtinebit in ira
micericordias suas. & rursus. v. micericors & mi-
serator & iustus dominus. Et iterum. v. Iustus
dominus iusticiam dilexit & æquitatem uidit
uultus eius. Deus quoq; iustus fortis & patiēs.
b. nō irascitur per singulos dies. Micericordia b. psal. vii.
iusticiā temperans dicente psal. c. micericordiā c. psal. c.
& iudiciū cantabo tibi dñe / suaq; patientia ad
petitionē uenīe peccatores inuitans. d. Iacobus d. Jac. i. l. c.

d. Psal. cxliij.

e. Psal. lxxviii.

f. Matth.

s. I. d. c. ponderet.

etiam aplūs Misericordia inquit super exaltat iudicium. Iudicium quoq; sine misericordia fieri ei qui misericordiā non fecit. Præcipua est inter dei opera misericordia dicēte Dauid.^{d.} Miserationes dñi sup oīa opera eius. Idem in populū Iudaicū legem trāsgredientē dei indignationē inducens.^{c.} Visitabo inq; in uirga iniuitates eorū: & in uerberib⁹ peccata eorū. Misericordiā autem meam non disp̄gam ab eo.^{f.} Ille etiam dñs in euāgelica parabolā seruū neq; cui omne debitū dimiserat iussit tenebroso carceri emancipari: quia in conseruū iusticiam sine misericordia exercuerat.^{g.} Calixtus etiā papa asserit Gratiano astipulāte Misericordiā posteriorē esse holocaustis hæc cū oībus indignitate cōstituit maxime cōueniat tuębtitudini est supræcepta expediēs uel potius necessaria cū cum referas q; pietatis fons ab ecclīa decanat.^{h.} Ipam uero iusticiā nisi prudētia regat omniū uirtutū mode ratrice scdm Aristotelicā. Inīam inutile esse q; dubitet: q; sane mētis ignoret: hæc si custodiri uoluerint p̄s̄cipes oportet ante oīa ut habeat penes se (Eugenii Pōt. iiiij. exēplo) uiros bonos ac prudētes quoq; regant cōlilio/hi qd suis in urbibus sicut: qd ueptates singulęagāt p̄quirāt & si qd p̄perā factū fuerit liber ad eos deferāt q; pollint illud sua prudentia emēdare. Tum quid singuli loquāt̄ diligentius inuestigēt &

cūcta quæ audierint libere referāt. Miseri sunt principes apud quos uera reticent̄ quoq; opes adulatio s̄epius q̄ hostis pessundat. Qui si hāc uiuēdi normā seruaret̄ mala cuitarēt innumerā. Id tibi ne eueniat caucto. Stultū est sapienti dicere non putarā Hec principiūtibus est maxime necessaria dicēte Sapiente.^{b.} Diligite ius^{b.} Sapien. j. c. sticiā q̄ iudicatis terrā: & alibi.^{i.} annūciaui ius^{i.} d. Psal. xxxix. vxx. sticiā tuā in ecclīa magna & iusticiā nō abscon di in eoī de meo: & iterū non proponebam ante oculos meos rem iniustā: & alibi Si uere utiq; iusticiā loquimini recte iudicate filii hominū & rursus feci iudicium & iusticiā. Hæc etiā dco est acceptissima teste Dauid q̄ ait.^{k.} Iust⁹ dñs .k. Psal. x. iusticiā dilexit & exq;ratē uidit uult⁹ ei⁹. & ali bi iusticiā nū cū abulabit & ponet ī uia gressus suos: hanc si colueris magnā a deo retributionē cōsequeris tū in p̄nti seculo: tū etiā in futuro. in p̄nti nāq; oīa tibi ad uotū succedēt oīa secunda atq; obediētia erūt dñte psal.^{m.} Iust⁹ ut palma florebit & sicut cedr⁹ libani m̄ltiplicabit̄ & oīa insup queq;ūq; facies p̄sperabūt.^{n.} & iterū nūq; .n. Psal. j. uidi iustū derelictū nec lemē ei⁹ q̄rens panē.^{o.} .o. Psal. xxxvij. Iusti quoq; hereditabūt terrā lexq; dei eius in corde ip̄j & nō supplantabūt gressus ei⁹. oīl q̄q; dñi sup iustos.^{p.} & aures eius in p̄ces ip̄oīz .p. Psal. xxxiiij. ecc. hinc iusticię uim cōsiderate licet q̄ fruct⁹ suos xv. oīl dñi ad timē profert in posteros: quam si seruaueris (serua turum aut̄ confido) nulla unq; erit in oppidis

ditioni tuæ parentibus rixa / nulla seditio pax
erit phennis interius necnon ab externis bellis
certa firmaq; securitas. Prophetæ illud imple
bitur accubabit Pardus cū hedo / uitulus & leo
simul morabuntur. Legisti priscoꝝ Romanoꝝ

Romulus Rex Ro. historias / q; sub Remuli imperio nunq; a bellis
Anna Pompilius cessarūt: eo mortuo Numaq; Pompilio iustissi
mo viro in regnum accito nullus finitimusq;
populoꝝ per annos .xliii. qbus ille regnavit
ausus est eos ullatenus molestare. Quāuis enī
permultas sub Romulo passi fuissent iniurias
hois tamen iusticiā uenerati a bellis cessarunt

Ibi certe pax: ubi & iusticia dicente David. q.
Iusticia & pax oculata sunt. Hęc tibi procurā
da est si uetus esse uis illius Regis pacifici imi
tator. Adde qđ ecclesiastica iuri iudicatio etiam
augebitur. Necq; mirum hoc cuiq; uideri debet
cum antiqui scriptores tradant maximā orbis
partem olim Oliridi egyptiorum Regi solam
ob iusticiam paruisse. Legitur & multes Aliæ
populos ciuitatum suarum administrationem
Radamantho viro iustissimo penisse. Restau
rabitur etiam Christianoꝝ deuotio quæ iam
pene erat extincta. Multi etiā uiri boni infide
hactenus aliquatenus hæsitanter in ea firma
bunt. Quem. n. tam constantem actam ferreū
non perturbarunt inq; non paruum scandalū de
duxerūt adulteria / itupra / incestus / sacrilegia /

.4. psal. lxxxiij.

Ostris rex Egypti.

Radamanthus.

furta / fapiñae / homicidia / ueneficia / patricidia
in urbe impune quotidie perpetrata. Hęc equis
dēm teor te qnōz cōmouisse non parum. Mitto
quod pbatissimoz etiam uita penitusq; inson
tium unius efferaati carnifícis relinquebatur
arbitrio. Magni etiam ac prestantes uiri com
plures nonnullorū efferauāt rabiem ptimescentes
in uoluntarium exilium secesserunt. Necq; ibi
etiam tuti esse sat poterant quin noue iiis quoti
dic pararentur iniuria nouaq; semp̄ strueret &
decipula ac multifor mēs continue laquei tēde
rentur illisq; precipue q; summa beneficia p̄sti
tere & talium imeriti extitere. Quæ hercle nec
sub Nerone / Gaiō / Tyberio / seu quoquis alio
sceleratissimo Princepe unq; euensis legitimus.
Non decesset materia scribentibus ampla atq;
largissima nisi superiorū tempore gesta abolis
tione potius digna forent q; scriptione ob illoꝝ
obscenitatem ac fēditatem. Venient ergo ad te
bēatissime p̄f̄ si iuste uixeris q; detrahebāt tibi
& adorabunt uestigia pedum tuorū: In futuro
etiā seculo retributionem certā expecta. Teste
propheta. . qui habitaturū in suo tabernaculo
affirmat inter cæteros illum qui iusticiam ope
ratur. Iusti quoq; iuxta sapientis. sententiam
in perpetuū uiuentis: & apud dām est merces co
rum. Iustorum quoq; animas in manu dei esse
affirmat. & Psal. . In memoria inquit æternā. Psal. cxi. prouerbi
x. c.

v. Psal. xv.
r. Math. xxv. c.

r. Math. v. c.

s. Psal. i.

r. Psal. xxxvi. puer.

x. et. c. i. j. c.

? Psal. v.

Traianus imperator.

erit iustus. & iterum v. Beati qui custodiunt iudicium & faciunt iusticiam in omni tempore .r. Saluator etiam in Euangelio aeternam his uitam promittit. v. beatos quoq; illos appellat qui elurunt & sitiunt iusticiam/line qua deo q; placere non potest dicente ppheta. s. nouit dñs uiam iustorū & iter impiorū peribit. & alibi q. In iusti aut punitur & semen impiorū peribit Idem etiā. s. necq; habitabit inquit iuxta te malignus necq; permanebunt iniusti ante oculos tuos. Postremo est videre quāta sit uis iusticie

quantūq; sit summo deo accepta ut Traianus Imperator Etnicus & Christianorum qnon dam persecutor acerrimus beati Gregori i p̄cibus ob opera solum iusticia meruerit ab inferni cruciatibus liberari.

¶ De Auaritia Pars secunda principalis.

Avaritia uero qua nil summis uiris est sedius nichil aliud est secundum Augustinum. s. q; immoderata' habendi cupidio. Hac ut ait Salustius. b. pecuniae studium habet quam demō sapiens concipiuit ea quasi uenenis malis imbuta corpus animūq; uirilem effeminat nec copia nec inopia minuitur/semper infinita/semper insatiabilis est Nil turpius inquit Cicero. s. q; optare pecuniam si nec habeas si habeas ad beneficentiam

a. habetur p magistrū lib. ii. sentē. d. xxi.

b. habet in Latelli post probem. um.

c. offi. lib. ii.

liberalitatemq; conferre. Nullum quoq; uī citimterius est q; avaritia præsertim in Principibus & res pu. gubernantibus. Contemptus pecuniae secundum Ambrosium officiorum libro. ii. est forma iusticie ideo avaritiam declinare debemus & omni studio intendere ne quid faciamus unquā contra iusticiam. Cito ut inquit Isidorus. d. auto iusticia uiolatur. q. xi. q. ii. j. c. pauper. Hanc Apostolus ad Ephesios. e. & Galatos scribens Ydolorum seruitutem appellat. Corinthios etiam idemhortatur ut auaros uident. Ipse etiam Saluator. f. in Euangelio ut ab omni f. Luce. xii. c. avaritia abstineant discipulis imperauit. Hac Justinianus. g. Imperator omnium malorum s. in aut. vii. iud. sine radicem appellat. hoc pernicioſiſſimum inter mortales uicium. hoc uenenum. pessimum. hanc Philosophi damnant ut nepharium. hanc probi uiri ut pestiferam execrantur. Quot domus dirutae? Quot urbes delerat? Quot regna subuersa? Quot maxima quoq; imperia ob avaritiam sunt proſlus extintas? Quid priuatas rixas fuscitauit innumeratas? Avaritia. quid Cuiiles discordias multiplicesq; factiones induxit? Avaritia quid patres in filios filiosq; uicissim in p̄res: fratres quoq; aduersus fratres armavit? Nempe eadē avaritia Hec prothoplastos Adā & Euam paradiſo expulit/qui dum uoluerunt diuinitatē usurpare ibi a serpente promissam.

c. 2

Adam.
Eua.

b. Genes. iii. c.

dicente.^b Eritis sicut dii scientes bonū & malū
a summis delitiis in ultimam calamitatem de-
uenerunt: in hancq; misericordiā lachrymarum
uallem se & posteros præcipitarunt: in qua a
brutis parum distamus clamante Psal. Homo
eum in honore esset non intellexit comparatus
est iumentis insipientibus & similis factus est

b. Psal. lxviiij. refert illis: hanc rapinam idem Psal. b. in persona xp̄i
magis li. ij. senten. d.
xxij.

b. Genes. iii. c.

Lham.

m. Gene. x. et xi. c.

Nembroth.

Mimus.

Semiramis.

exprimit dicens: Quæ non rapui tunc exsolue-
bam. Non rapuit inquit Augustinus diuinam
tem ut primi parentes qui dum illam rapere
uoluerūt perdiderunt felicitatem. Hec prima
inuicem mortales armavit. Chain ob auari-
tiam sanctissimū fratrem occidit eius enim pec-
culturū post mortem diripuit. Primus ombū
Tyrannidem inuasit fabricata urbe quam sc̄a-
leratis referit ad honorum oppressionē. Eius
uestigia.^m Nembroth post diluuiū est imita-
tus. Turrim illam altissimā fabricare conatus
ad malorum perfugium extinctionemq; pro-
borum / quos uariis continue bellis agitabat
multiplicibusq; rapinis vexabat. Huius pros-
nepos Ninus ut prisci scriptores prodiderunt
primus finitimiis bella intulit. Asiaticosq; po-
pulos paci assuetos imbellies quidē ac inermes
faciliter suo subiecit imperio. Cuius post obiuū
uxor eius semiramis uiri habitum euentata nō
contenta regno per maritum quesito immensa

fragrans dominandi libidine innumerabilicū
exercitu Indiam hostiliter ingressa est nulla
lascitta iniuria. Verum dignas avaritiae pa-
nas persoluit. Nam cum Indorum Rege con-
gressa uicta ac saucia turpis fuga in patriam
remigravit semilaceris copiis uix secum reduc-
tis. Cyrus Persici fundator imperii non con-

Lytus.

tentus tanto Regno dum Scitas gentem inno-

cuam & pacificam conatur inuadere ab his una

cum ducentis Persarum millibus foemina eti-

am duce fuit iustissime trucidatus Capite eius

in uas sanguine plenum demerso. Parem exi-

tum fere pertulit Crassus Parthiam opulen-

tam Prouinciam depredaturus ingressus a

Parthis una cum toto exercitu miserabiliter

trucidatus liquefacto auro cum turpi avaritiae

exprobatione in os eius infuso. Pyrrhus Epy-

rotharum Rex propagandi Regni cupidine

Romanis bellum intulit nulla provocatus in-

juria a quibus tandem Italia pulsus dum Ar-

gos

iniuste oppugnās urbem intrasset Argiuo

militi

congressus femelle iectu tegulam desup-

iacentis

occubuit capite illius ad Antigonum

hostem

post delato. Quid referam Siseonis

Antigonos.

Aegyptiorum Regem qui maiori orbis parti

Siseonis

imperitasse fertur? Quid Bacchum. Hercules.

Bacchus.

a prisci scriptoribus decantatos? Quid Dariū

Hercules.

Xersemq; Persarum Reges cum insipitis ar-

Darius

Ecles.

psayreges

c3

matorum copiis Græciam infestantes: num aliud eos impulit ad aliena appetenda q̄ avaritia immensaq; regnandi cupiditas fieri nō potest

Brennus rex galloꝝ ut qui appetit aliena avarus non sit. Brennum Gallorum regem nū aliud q̄ avaritia extinxit. Qui dum insulam delos ingreditur Appollinis templum spoliatus toto tunc in orbe distissimū ac cæleberrimū diuino quodam nutu suberto imbre terremotu q̄ horribili subsecuto a paucis incolis locum strenue defendantibus occisa prius magna exercitus parte ipse demū ruina mortis præcessus occubuit. Alexandrum illum Macedonum regem cui orbis satis non erat nulla res alia ad bellum Asiaticum mouit nisi effrenata avaritia dominādīq; libido: hūc si uerum loqui licet temerarium præpotens temp̄ latronem recte quis poterit appellare: ut Scitarum legatus & Pyrata captiuus eum coram non sunt ueriti nuncupare. Lucanus.º. eum felicem prædonem uocat. Nam quæcausa bellandi fuerat illi cum Scithis uel Indis populis sane placidis & quietis nulla præsertim iniuria lacerato Est uidere quantus fuerit illius habendi amor & q̄ immensus qui cum philosophum quendam audisset niundorum plus realitatem afferente ingenuisse fertur questus grauiter de sururam sibi æratem ad omnes subigendos quando unum nondum integrum sub.

Alexander rex macedoꝝ

lib. x.

iecisset. Successores uero eo defuncto q̄ crudeliter inter se bellarunt/ adeo qđ breui cōplures duces egregii/magniç Reges ac præpotentes ad internitionē fere omnes redacti fuere/ alter alterum prodentes ob immodicam imperandi libidinem. Romulus urbis Romā conditor. Romulus rex Ro. ut solus regno potiretur fratrem legitimū imperii consortem occidit Titum Tacium Sabinorum regem post cōmunicatum regnum dolo sustulit. Acab israel rex pessimus Naboth sanctissimum uirum peremit rapiendi illius uineā cupidine stimulatus.º. Virgo Romana Arcis Tarpeiae Custodis filia ob armillarum quas Sabini in brachiis sinistris gestabant cu pidinem patrem ac patriam prodiit / dignata men postea fraudis mercede ab hisdem illi repensa scuta quæ laeva gestabant pro armillis dependentibus/ auaramq; iis obruentibus proditricem. Amphiaraus ob monile ab uxore Amphiara rex arg. proditur illa postmodum a filio in vindictam pris occisa. Hannibal Carthaginensis regnādi fragrans cupidine contra foedus Romā bellū intulit quod patriæ exitiale fuit. Ab ea bella ciuilia Gracoꝝ prius postea C. Marii L. Sylla Gracchi. Carbonis/Cinne/Sertorij/initia habuere quæ L. Sylla. calamitosam rem pu. pene ciuib; uacuarū. Larbo. Vnde cū Sylla post ciuilem uictoriā in Ciues Linna. Sertorius.

Catulus.

nullatenus desuire cessaret miseratus Catu-
lus inscelicissimam rei pub. conditionem indi-
gnabundus Sylla dixisse fertur. Cum quibus

L. Lucullus
Cn. Pompeius

tandem uicturi sumus si in bello armatos in
pace inermes occidimus. Quid aliud. L. Lu-
cullum Cn. Pompeium prestantissimos duces
ad bella Asiatica cū tanta altercatiōe suscipiēda
permouit nisi immensae quibus illi inhibant

P. Emilius.
Perse' rex macedo-

orientalium nationū diuītiae Incredibile pene
dictu est quot opes illi duo ut reliquos omittā
illinc exportarunt. Quot nationes/quot urbes
spoliarunt: ita qd opulentiae prouintiae ad men-
dicitatem postmodū deuenere. Tacco. P. aemili-
um Perleum Macedonum Regem una cum

Dionisius tyranus.

innumerabili gaza triumphatum secum Ro-
mam adducentem. Dionilius Siculorum Ty-
rannus non modo homines uerum deos perlu-
dibriū etiam spoliabat. Quid aliud Romanos
ad delendam Carthaginem mouit nisi summa
qua habundabat opulentia. Ego indubitanter
affirmo si uerū loqui licet nihil eo bello fuisse
iniustius magnamqz ac perennem ex eo Roma-
no populo avaritiæ notam impressam dum
insolentes immetitosqz Carthaginenses ita saeu-
tractarunt. Idqz etiam auctore Catone uiro

Cato.
Scipio. Nasica

tum sapientissimo factum: licet Scipione opti-
mo uiro ac iustissimo contradicente rei credo
indignitate permoto. Sileo. C. Cæsarem nulla

L. Cesar.

iuiutia prouocatum solum margaritafum
cupidine incensum bellum Britannis intulisse
genti pacificæ & quietæ ut taceam bella ciuilia
ad patriæ pernitiem per cum gesta ob inmo-
deratum principatus appetitum. M. Antonius. M. Antonius.
us dum Parthiam cum ingentibus equitum
peditumqz copiis populaturus ingreditur fa-
me uariisqz calamitatibus attritus magna ex-
ercitus parte amissatur piter retrocessit. Idem
& Alexandro Seuero longo post tempore eue-
nit Persiam tentanti inuadere. Valerianus ue
to Romañ imperator dignas avaritiæ penas
persoluit qui Persidem magno cum exercitu
ingressus a Sapore Persaqz Rege bello uictus
& captus: regiumqz scabellum factus Regi
equum ascensuro in miserrima seruitute ad ex-
teatum uitæ permanxit. Legitur & Romanos
Cyprioz regi quondam bellum intulisse solū
ob magnā illius opulentia quo nuncio accepto
inscelix Rex atqz auarus dolore extinctus fer-
ucl ut alii uolunt mortem sibi consciuit. Ipsi
uero post obitum Catonem priscul in Cyprum Cato priscus.
miserunt pro regiis in urbem opibus inferen-
dis. Quid referam Augusti Antonii contra Augustus.
Brutum & Cassiu[m] cruenta prælia ciuium op Antonius.
timoræ proscriptiones cedelosqz innumeratas ipsoz Brutus.
rum postmodum inuicem cōtentiones acerbas.

crudelesq; miserrimam patriam tandem in
seruiturem perpetuam redigentes. Quis sane
mentis inficietur haec non nisi ab extrema auar
itia processisse: nec refert plerosq; ex praenominatis a uulgo liberalitatis nomen sortitos.
Non enim liberalitas est aliena rapere ut aliis
lariaris quin potius rapina appellanda. De
sum quid populum romanum ad tot tantaque
egit bella nisi summa auaritia: dominandiq;
cupiditas. Pharao nem Aegypti Regem cum
omnibus suis copiis nil aliud ad intermissionem
deduxit nisi extrema auaritia: qua indura
tus Iudaicum populum iniuste in seruitute
detentum dimittere pertinaciter renuebat: ne
prouenientia ex eo perderet lucra. Quid aliud
x. iudeorum tribus ad rebellionem per pulit
9. Roboan rex br. iii. nisi Roboan regis auaritia grauiora illis tris
Reg. c. xiij. buta minantis imponere. Philippi francorum
regis (illius inquam qui Bonifacio Octavo
hostis fuit) in modica tributorum exactio qua
Bruggensem populum præmebat in causa tu
it ut ille post multa prælia cruentissimam inui
cem gesta tandem fladrie dñium reliquere sit
coactus. Carolum uero Siciliæ regem/ Quid
aliud e regno Insulae depulit q; præsectorum

suorum & Francorum rapacitatem: qui tamen
dignas rapinæ pœnas persoluere omnibus Si
ciliam incolentibus una hora oppressis. Vnde
exortum est de uesperis Siculis tritum prouer
biuum. Hac fratres Joseph. . . sanctissimi ad ^{r.} Joseph br. Benef.
uenundandum illum Ismaelitis stimulauit. ^{xxxvij.c.}
Hæc Epulonem illum diuitem in Euangelica
parabola ad infernum destruxit. Non enim ^{e.} Luce. xvi.c.
idco damnatus fuit qd purpura & bisso indues
retur: epularetur q; splendide. Quippe quæ
sine crimine fieri possunt: dicente Augustino
super Epistola Iohannis. delitiae quælibet si ^{r.} xlj.b.c.delitie.
absq; desiderio sumantur non officiunt. Non
enim ut idem alibi ait. ^{v.} Gratiano referente
ciborum usus sed concupiscentia dambanda
est necq; est in manducando uel non man
ducando iusticia: Sed quia mendicorum La
zatum ac famelicum crudeliter neglexit deq;
mensæ suæ mīcis saturati cupientem impas
stum dimisit: qui etiam homicida reputan
dus est. Teste Ambrosio. ^{r.} officiorum libro
Secundo. qui ait pasce fame morientem si non
pauisti occidisti. Paulus quoq; luteconsul
tus. Necare inquit uidetur non tantum is
qui partum præfocat sed qui almoniam ngat.
^{r.} xxix. b. c. pasce.
xiiij. q. v. c. imolans
xlvi. b. c. sicut hi ff.
d libe agno. l. necar

Contra charitatem non modo fecit; utrum omnem
supergressus est humanitatem. Debent enim
secundum Augustinum. et in libro de verbis
domini opulentibus dare in opibus necessaria uti
praeiosis dare pauperibus uilia. Idem Salvator
admonet faciendum dicens Quod super
est dare elemosinam. Iohannes etiam in Episto
lis suis ait. Qui uiderit fratrem suum egentem
& uilcerat misericordie clauerit super eum quo
modo charitas dei manet cum illo. Hac iudas
incensus magistrum suum mundi Salvatorem
in necem uenudebat. Hac incensi perfidi iudei
eundem crucifixere. Hoc etiam crimen plures
nostra tempestate Reges ac principes perdidit
Quid enim aliud Andream Lampoguanum
ac locios in necem Galerii Insubrum Decis
armavit nisi Ducis auaritia. Haec eadem Ci
salpinis populis descendendi a Ludouico Duce
ad Regem Francie causam præbuit; pat causa
fuit Alfonsi & Federici Siciliæ regum cur re
gnicole ad Gallos quod primū defecere. Orientalē
quod imperium ob immensā Constantinopo
litana imperatoris auaritiam in manus turcarū
deuenit; qui dum suis diuitiis parcens quibus
se poterat tutari diutius alienam opem expec
tat uitā una cū imperio pdidit. Qualq̄ opes
magnocū labore congeserat potitus est hostis

Andreas lampognan
Gileatus dux Insu
brum.

Ludouicus dux

Alfonsus
Federicus Reges.

v. xlviij. d. c. iiij. xlviiij. d.
c. sicut.

v. L uce. xliij. c.

v. Job. i. iiiij. c.

Hæc in summa omnium que unq̄ fuerere malorum
principalis caula fuit atq̄ origo. Vitium hoc
mortales sclera ad infinita perduxit; dicete. et. et. eneis. li. l. i. j.
Marone: Quid nō mortalia pectora cogis/ au
ti sacra fames/hoc inquinatus uir bonus esse nō
potest. Ait enim sapiens. et. Auaron hil. scelasti et. eccl. x. c.
us: hic enim animā suā uenalem facit. Salvator
etiam ipse ait: difficultius esse diuiti intrare. v. L uce. xv. ii. c.
in regnum celorum q̄ Camclo per foramen acus.
Omnis præterea auarus est secundum diuum
Hieronymū: aut iniquus aut iniqui heres: qđ
de auaro diuite uel qui diuiti auaro successit
uidetur intelligendum. Quippe multos fuisse
legimus in veteri testamento. b. iū in novo
uiros sanctissimos: ut Abraham/ Job/ Loth/ &
multos alios opulentos quidē/ utrum iū ad suū
& aliorum usum diuitias iuste & legitime pos
sederunt: neq; ut ait Psal. c. ad eas cor luū appo
suerūt: neq; in eis gloriati sunt uel in diuitiis
multitudine sperauere. Auarus autem dici nō
potest diuitias possidere: sed potius possideri
ab eisdem. Vnde Psal. d. Auaros uiros diuitiis
appellat quasi illarū seruituti astrictos. Nihil
hercle illorum uita infelicius/ nihil q̄ misera
bilius: deest enim illis secundū sapientem tam
quod habent q̄ quod non habent. Qui dum ui
uunt nec libi nec aliis prosunt at utrilez dum
moriuntur. Hostes sui sunt dum uitam propriā

b. Gen. xiiij. c. Job.
i. c.

psal. li. et. lx. et
xviii.

psal. lxxvi.

e. Ecl. v. c.

f. idem Ecl. iiiij. c. cc
medium:

g. Psal. xcviij. eccd.
vi. c.

b. Psal. xxxvii.

i. Luce. xii. c.

k. Ecl. viij. c.

Cresus Lydon Rex
Policrates tyrannus
Nero.
Seneca.
Seranus.
Tycerius.

ob auaritiā negligūt ut n. irquit Sal. mon. c.
Qui amat diuitias fructū nō capiet ex eis. Ma-
nifesta hęc frenesis & scđm. f. Satiricā sententia
eui & sapiens astipulat: ut locuplex moriaris
egenti uiuere fato. hac etiam animaduicione
auari post mortē pl. stunt qđ illę opes ad ali-
enos ignotisq; ac (quod deterius est) inimicos
etia plerūq; deueniunt: dicente Propheta...
Relinquent alienis diuitias suas & domus ecclę
sepulchrū illoꝝ ieternū & alibi. b. Thesaurizat
& ignorat cui cōgregabit ea. Vnde & Maro ait
per belle auaros illudens Portantur auari pī
gmalionis opes Pelago dux sc̄enīa facti. Illi
etiam diuiri qui multa in annos plurimos con-
gregare suacq; horrea implire medisabatur in
Euangelica parabola a domino dicitur. Stul-
te hac nocte animam repetent a te: haec autem
quæ parasti cuius erunt. Mitto qđ imente ava-
rōꝝ opes illoꝝ interitus causa eo unq; exiſtūt
Vnde sapientis. b. Multos ait perdidit aurum
& argentum. quippe cū a Regibus ac Tyrānis
noua eis discipula noua etia continua patet tuc
insidię pro expilādis illoꝝ diuitiis quæ si aslu-
euaserint manifesta ui agitur quo uoti cōpotes
fiāt. Quid aliud Cresum Lydon regem. Quid
Policratem lauorꝝ tyrannū qđ immensae illoꝝ
opes prodidere. Nero Seneca ob illis diuitias
solū occidit par causa fuit Serania Tyberii ex

tincti eundē & Sillanus sub Claudio exitū per-
tulit. Vir ditissim⁹ Piso Trabea cōpluresq; alii
nobilissimi ciues & opulentē tum sub Nerone
tum sub Gallicula aliisq; Tyrānis solum ob-
ingentes illoꝝ opes diuersimode necati fuere.
Ac ne nīa tēpora uidear p̄terire nōne uidimus
sumos uiros cōplures partim ueneno enectos:
nōnullos ob cōficta crimina dānatōs alios indē-
natōs crudelī & truculētissime occisōs quoldā
fortunis oībus sine causa spoliatos ob illoꝝ sub
statias & facultates solūmodo rapiēdas. Quid
p̄dest antiq; exēpla rafserre cū hęc uiderimus
pr̄ idē factita magis mouere nos selēt qđ uidēt
qđ que legunt̄ prisca legitimus hęc aut̄ nō sine do-
lore timoreq; p̄speximus. Qui p̄ ipse qđbus uita
ppria cō. in uo in discrimine uersabat ob īmen-
sam nōnullorum ingluiciē profundissimūq;
baratum. Hoc uitium. M. Antoninus Phi-
losophus abhorrit summis crebrisq; p̄cibis
deos imprecati solebat ut ab eo immaculatū se
prestarēt tanq; pessimū humanoꝝ generi per-
contrariū. Hoc uitio nihil fuisse Pio. ii. detesta-
bilius singulat̄ memorabilisq; exēplo ipse ostē-
dit. Nam cū thesaurarius suis Cūrisortes noīc
pulcherrimam rem quandam ac gratissimam
dixisset certo die se p̄tifici monstraturꝝ. is die
p̄scripto qđ erat p̄tifex trāsitus auri uim ma-
gnā uariis ex uectigalibꝝ collectā mēle ample-

Syllanus.
Claudius.
Piso.
Trabea.
Gallicula.

M. Antoninus
philosophus.

Memorable P̄sij
pp. ii. sadum.

digna snia et aerea.

¶ Matb. xxvi. c.

super imposuit ad quam cū Pontifex transiens
minime oculos flesteret Thesaurariū rogauit
quæ nam illa res foret tam pulchra quam ei &
pius se ostensum promiserat cui ille pecuniā
collectam ostendit. Tum Pontifex auer tens se
ut illas statim amoueret erogarctq; militibus
pro ecclesia pugnātibus imperauit avaritiaq;
Thesaurarium perurbane perq; comiter intre
pauit asserens nū esse illa homini tūr pius sum
moq; præsertim Pontifici cuius est officium
oībus elargiri neq; esse etiā virum bonū qui
pecuniæ aspectu nimium delectaretur. Vera
hercule uox & sapiente viro digna atq; magna
nimo aureisq; litteris describenda. Deo etiam
crimen hoc q; sit abominabile. Christus in ¶.
Euangelio aperte ostendit dum in extremo ius-
dicio nullam reprobis damnationis causam
efficiatior est reddit q; avariciam. Inmitis crus-
delisq; ut sit avarus necesse est: possent referri
innumerabilia alia malorum exempla quæ ab
avaritia pdiere ni superius enarrata satis esse
crederem ad eius perniticem demonstrandam.

¶ De Liberalitate tercia pars principalis
Quæ & ipsa duplicitis speciei est.
Restat nunc de liberalitate aliqd per
tractare: est aut̄ haec sedum Philosophum. iiiii. Ethicorum medietas circa
pecunias. Haec ipsa etiā bimēbris est Vna quæ

ueret Christianis cōuenit quamq; in noīe Iesu
xp̄sieri principaliter decet aelemosina a nr̄is
uocata. Alterā de qua longius in æthicis ab A
ristotele tractatur quæ pximū principaliter
respicit puramq; moralitatem concernet. De
illa primo dicetur ut digniori post de alia.

¶ De Prima specie liberalitatis.

Leftecta igit̄ liberalitas iuxta Ambro-
siuši officiorib; lib. ii. fide. 3. causa
loco tpe cōmendatur. Primū erga do-
mesticos fidei scdm Aplm. b. utendū est libera-
litate Magna culpa est fideli & egenti nō subue-
nire ei maxime q; egere et ubescit hēc ibi. Inter
fideles q; iustiores & pfectiores data egestati
paritate. Vnde sapiens. c. benefac inq; iusto &
inuenies retributionē da misericordi uel susci-
pias peccatorem: & iterū da bono & nō recipias
peccatores/benefac humili & nō dederis impio-
phibe panes illi dare ne in ipsis potentior te sit
Hieronymus quoq; ad Damasum scribēs In
pauperibus inq; nō tā paupertatē q; religionē
debemus attēdere/ & ut Saluator sparsim in. c. c. Math. x. 7. xviii. c
Euāgelio ait Qui iustodat mercedem iusti ac,
cipiet: & q; prophētē dat in noīe meo mercedem
prophētæ accipiet: & q; suscipit unū de pusillis
istis q; in me credūt me suscipit: & q; dederit eis
potū aquæ frigidæ amen dico aobis nō perdet
mercedē suā. Maior est ergo liberalitas deoq;

d

acceptio clericis religiosisq; largiri qui in perfectiori statu esse noscuntur q; profani. Hęc in
f. xiiij. q. v. c. elemosina primis ne ex alieno.^a fiat est summopere præcauendum. dicente Thobia filio ex substantia tua fac elemosinam. Zacheus etiā in Euāgeliō
dimidiū inquit bonoꝝ meoꝝ do pauperibus Ex quibus uerbis quinq; elemosinæ cōditiones exprimunt. Prima ut abundanter detur iuxta dantis facultatem. dicente Thobia.^b si fuerit tibi multum da multum; si modicum da parū. Altera dum dixit bonoꝝ ut ex bonis rebus fiat nō putidis aut.^c frāc̄dis. Tertia qđ ex proprio fiat non de alieno. Quarta quod liberaliter & prompte detur. Ultima qđ egentioribus fiat. Nam quod diuīti datur ob conciliandam beni-
ind in. i. col. C. de uolentiā magis q; dei amorem uel pietatem.^d sacros. e. per ang. datū uidet. Sapiens etiā.^e honora inqt. deum Imol. et mod in. l. de tuis iustis laboribus. qui. n. offert sacrificiū sticū. §. stip. ff. de verb. ob. de substātia pauperis est qđ uictimare filiū in
l. xiiii. q. v. c. imolās conspectu p̄ris. Qđ si auaro diuīti qs rapiat ut i. q. i. c. nō est putā aliis largiat. legat Augustinū/q; in sua quadā da. nō. glo. et doc. Omelia.^f forte ait alijs cogitat & dicit Multi de vſur. e. super eo m. xiiii. q. v. c. fone. sunt Christiani diuites/auari/cupidi/ non ha-
beo peccatū si suū illis abstulerō & pauperibus dederō. Vnde enim illi nil boni agunt merce-
dē habere potero Sed hmoi cogitatio a diaboli calliditate suggeritur. Nam si totum tribuat pauperibus addit potius peccatum q; minuat.

s. Luce. xix. c.

b. Thob. iii. c.

L. xlix. d. c. fi. infi.
eccl. xxxv. c.

k. vt p. Bal. in. l. il
ind in. i. col. C. de uolentiā magis q; dei amorem uel pietatem.^d
sacros. e. per ang. datū uidet. Sapiens etiā.^e honora inqt. deum Imol. et mod in. l. de tuis iustis laboribus. qui. n. offert sacrificiū sticū. §. stip. ff. de verb. ob.

l. xiiii. q. v. c. imolās conspectu p̄ris. Qđ si auaro diuīti qs rapiat ut i. q. i. c. nō est putā aliis largiat. legat Augustinū/q; in sua quadā da. nō. glo. et doc. Omelia.^f forte ait alijs cogitat & dicit Multi de vſur. e. super eo m. xiiii. q. v. c. fone. sunt Christiani diuites/auari/cupidi/ non ha-
beo peccatū si suū illis abstulerō & pauperibus dederō. Vnde enim illi nil boni agunt merce-
dē habere potero Sed hmoi cogitatio a diaboli calliditate suggeritur. Nam si totum tribuat pauperibus addit potius peccatum q; minuat.

Gregorius etiā.^g Si agrio Ep̄o scribēs illam.^h i. q. i. c. nō est putan elemosinam damnat si pauperibus dispenseatur da quod ex illicitis rebus acquirit/ quia qui hac intentione male accipit ut bene dispense hic potius grauatur q; iuuetur. Hostie ab hominib; dñō quę offeruntur ex scelere. Impudētiā non parvam esse quis tieget ad suū libitū cōtra dominicā uoluntatem aliena largitis Victimę etiam impior; ait Salomon.ⁱ abominabiles o. proverb. xv. c. iii. q. vii. c. in grauibus. domino uota iustor; placabilia. Idem Augustinus p. xiii. q. iii. c. iii. z. c. oblationē ex iniquo factā maculatā ap̄ scriptum. pellat: dona quippe iniquor; non probat altissi-
mus nec respicit in oblatiōes eoꝝ. Ad Chain. q. r. xvi. b. c. neq; iii. q. vii. c. in grauibus.
& eius munera nō respexit deus. Ad Abel uero xliii. q. v. c. scrptū: & eius munera respexit. Idem etiā Augustinus Beneſ. iiiij. c. ait.^j Sicut non sunt facienda adulteria uolun-
tate filios generandi quemadmodum non sunt r. xxii. q. iiiii. c. sicut de vſur. c. super eo. facienda furta uoluntate pascendi pauperes xp̄i nō glo. in. c. nō ma-
gnō ne cle. vel mon. in glo. magne. vbi per doc.^k
Neq; enim sub ſpe futuri boni peccatum aliqd. est committendum.^l Cur andū est insuper ne fiat qđ daf inanis gloria.^m cupiditate uel ad aurā caue qs. p. xxii. q. v. c. si dicat. xxx. q. i. c. popularē caprandā. nō efficiamini aplūs inqt nosse.ⁿ
v. inanis gloriae cupidi:& dñs in Euānglio.^o l. lxxvi. d. c. pulchra in fi.
Cum facis elemosinam noli tuba canere ante te sicut ypocritae faciunt in ſinagogis & in uicis. ad Salath. vi. c. ut honorifcentur ab hominibus. amen dico r. Math. vi. c. uobis receperūt mercedē ſuā dandū est p̄terea his qui infirmi. y. aut debiles ſunt uel carceri r. lxxvi. d. c. cōſidera- r. lxxvi. d. c. non ſatis. d. 2

emancipati qui q̄ uariis penis afflitti uel magnis
erūnis pressi morte grauiorē q̄nq̄ uitā exigūt.
Senecte q̄q̄ maior est habenda ratio q̄ iuuēte.
Senex n. difficultig laboriosiusq̄ uictū parat q̄
iuuenis/pluracq̄ illū incōmoda circūueniūt: ut
ait Flaccus. Pupilloꝝ quoq̄ aliarūq̄ miserabi
liū personaꝝ par est consideratio. Si quis etiā
abīq̄ suo uitio maxime ad inopiā deuenerit q̄
maxime est subleuandus. Considerandum est
unicuiq̄ quid possit fortunę mutabilitas summa
infimis rursumq̄ infima summis p̄sepe cōmīscens
Cantāte Satyro si fortuna uolet s̄ies d̄ Rhetore
consul. Si uolet hæc eadē s̄ies de cōsule Rhetor.
Vt antiquor̄ exempla si leam intumerabilia.
Quot uidimus paulo ante opulentissimos in
āplissimoq̄ dignitatis gradu collocatos paruo
momēto pene redactos ad nihilū: ita ut specta
culo facti sint oībus omnesq̄ (inimicos etiam)
ad sui miserationē cōmouerint quoquid potest
miserabilius dici uel cogitari? Qui stā adamā
tino cerde est qui nō flectat tantor̄ malor̄ mi
seria. Illa quoq̄ magnopere laudanda est libe
litas ut sanguinis tui p̄pinquis egentibus bene
; lxxvi.d.c.nō satis. facias in primis. Magna inquit ueretudia ost
nō glo. xlit.b.c qui scdm Ambrosium. lib⁹ officior̄. ii. pati his ab
escamus. lxxvi.d. aliis subueniri aut eos alicuius postulare subsi
c. est probanda. C. de scrut. i. p̄ses diū quib⁹ ipse possis opitulari. Ordinata .
siquidē charitas hoc exposcit nobis ut primū ac

p̄pinquierib⁹ postmodū aliis benefaciamus
Ordinavit inqt Salomon .p. in Canticis in me .Cantic.ii.c.
charitatē Xp̄us etiā suos ceteris p̄dilexit et ius
actio nra est instructio exemplū. n. d. dit nobis
ut quēadmodū ipse fecit ita & nos faciamus ut
& in Euangeliō. ipse testat. Ver⁹ si cōsanguineis ^{a. Job. xiii. c. de elec}
neis nō indigentibus largiat iure sanguinis. ^{c. significasti.}
poti⁹ q̄ elemosinę datū uidet: ideoq̄ dco ming
acceptū. Dationes p̄ter ea hīmōi infelicē p̄sape
exitū sortiunt diuino id exigeute iudicio. Per
bella est liberalitas atq̄ salutifera plurib⁹ clar
giri q̄ pauciorib⁹ bñfacere. ^{b. Maior& liquidē}
ūmicoꝝ & apud deū intercessor̄ copiā parat q̄
multis(ut Saluatoris uerbis utar) iniquitatis
māmonā impartit. Major est etiā q̄ ope impē
dit. q̄ que pecunia exhibet plus scdm Ambro
siū. Abrahā Loth p̄st̄tit dum armis illū a
captiuitate liberauit q̄ si pecunia redemisset.
Consilio etiam iuuare aliquem plus quandoq̄
proficit q̄ pecunia. Plus Joseph P̄ paraoni. ^{c. officior̄. lib. iii.}
p̄st̄tit prudentiē cōsilio dū futurā p̄uidēs
famen ægypto prospexit q̄ si pecuniam contu
lisset. Pr̄cipua iusup in redēptiōe captiueror̄. ^{c. xii. q. ii. c. aplicoſ}
a barbarica p̄serit seruitute liberalitas uersa
ri dinoscit. Magnū est parētes filiis filios parē
tibus/uxorē cōiugi/ p̄pinquos p̄pinquis/ciues
patrię restituere: nec minor est uirgines maria
tandas suscipere eorūq̄ pudicitia p̄seruare que
d 3

a fratribus plerumq; ac parentibus ob egestas
tem prostituūt. Nicolaus ille sanctissim⁹ licet
innumeris clarus miraculis nulla tñ magis re
claruit qđ patrē meditantē iam iā filias ob in
opiā prostituere a tā nephario scelere auertit
aurop fenestrellā clam noctu iniecto quo pē
adiut⁹ filiā nupsit. Piū est etiā uiduis clargiri
diceute aplo. Si qs fidelis habet uiduas submi
nistret illis: hęc est uera liberalitas qđ deo est ac
ceptissima certā hoībus retributiōis spem in fu
turo repromittēs: dicēte David. Beatus q in
telligit sup egenū & pauperē in die mala libe
rabit eū dñs. Quid pdiē malā intelligendū nih
horrendū illū totiq; humāo generi formidādū
iudicii diē extremū? Xp̄us etiā in Euāgeliō.
Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiā conse
quent. Locundus homo P̄al. ait. q miseret &
cōmodat. disponet sermones suos in iudicio qa
in aeternū non cōmouebitur: & alibi de eisdē. k.
loquens: non confundentur in tempore malo.
Christus etiā in Euāgeliō. Date elemosinam
& omnia munda sunt uobis. Ipse etiā dantibus
Centuplū. ac uitā insuper eternā p̄cllicetur.
Sanctus etiam Propheta. Sicut aqua inquit
ignem ita ælemosina extinguit peccatum. Eos
etiā præ cæteris ecclesia ueneratur qui aliquid
insigne liberalitatis opus exercuere ut diuum
Laurentium; ac Martinum; quorum unus

f. Ad Timoth. i.
v. c.

g. Psal. x.

b. Math. v. c. xxiii. q.
tū. c. becautem cē
medium.

i. Psal. cxii.

k. Psal. xxxvi.

l. Luce. x. c.

m. Math. xix. c.
n. Eccl. i. iii. c.

Thesauros ecclesie pauperibus erogauit; alter
Christum in mendici nudis persona uestiuit: ut
ipse postmodum nocturnis in somniis illi appa
ruit ueste illa indutus qua mendici nuditatē
copertuit. Hi sunt demū qui speciali quadam
honoris prærogatiua Saluatori assistent hu
manū genus iudicaturo. Dicente eodem illis o. Math. xix. c
in persona discipulorū: uos qui securi estis me
sedebitis sup sedes iudicantes. xii. tribus Israēl
qđ ad eos qui sua pauperibus erogarunt dictū
fuisse. p. Doctores sancti affirmant.

p. vt p beatū T̄ bo.
iii. senten. d. xvii.
q. i. principali artic.
ii. q. ii.

¶ De Secunda specie liberalitatis.

Letera uero liberalitatis species cum
& ipsa circa pecunias uerlet nil aliud
iusta priscos philosophos esse uidetur
quā spontanea quadam propter bonum facta
donatio temporum personarumq; congrua
moderatione seruata. Si enim ui aut metu
quid donetur liberalitas dici non potest cum
ab inuito processerit. Diffinitio quippe illius
repugnat omnimodam animi libertatem. q.
requirens cui nil repugnantius qđ violentia aut
timor. Si quis præterea beneficiis uobis sequiis
prouocatus clariatur remuneratio. r. potius r. ff. de donat. l. aqui
est qđ liberalitas nuncupāda. Naturalis. n. quæ lius.
dam orit obligatio qua benefaciēti ad benefa
ciendū astringimur. Hanc iure consulti græco
uocabulo. s. antidora appellarūt. Tēporē qđ
sed si lege. s. cōsuluit

d 4

habenda est cōsideratio. Si .n. intempestiuē qd
donet liberalitas recte dici nō potest. Ante oīā
insup inspiciendū est persona cui dāt honesta
ne sit/ an turpis. Si .n. meretrici quis dederit:
Quis cum libealem appellabit: cum obtutus
pitudinem ac flagitiū largitio facta censetur

^{8.} lxxvi. d. c. donare.
vbi 3' o. nō. 18.
^{1.} xi. q. i. c. i. nō. glo. in
dido. c. donare. lxxx
vi. d. r. ff. de infam.
l. i.

v. Psal. xxxv

Idem si histrioni. ^{9.} Mimo parassito & assenta-
tori quid tribuatur cum omnes hi uel infames
... uel detestabiles sunt: quamvis hodiernis
temporibus Regibus ac Principibus philos-
phis Theologis ue aut Iureconsultis sunt gra-
tiores. Quod nulla ab alia re procedit nisi quia
cum uiri pessimi existant omnibusq; facinoris
bus inquinatissimi eos amant qui libi morum
similitudine copulantur. Nec enim uiros bo-
nos ac graues ferre possunt quos sciunt uitiis
suis fore contrarios adcoq; in his etiam indu-
rati persistunt qd nolunt sapientum monitis
sanctis ac iustis ab his ullatenus admoueri;
nolunt ut aī Psal. v. intelligere ut bene agant:
ideoq; illis maxime aduersantur magnocq; eos
odio persequuntur. Boni enim ut inquit Sa-
lustius Regibus suspectiores sunt q; malis lem-
perq; his aliena uirtus formidolosa est / Quo
fit ut diuina exigente iusticia in maximas lepe
calamitates incurvant / dum spretis bonorum
consiliis pessimorum persuasionis ducti subdi-
tos suos continue expilant/ diripiuntq; Quod

exitiale eis semp ad postremū fuisse manifeſte
apparet/ nō enim lōge repetenda sun t prisore
exempla cū hæc uera fuisse certissimo experio-
mento modo comperimus. Honestis igit ur ac
probis dare operet: pr̄esertim conscientia & doc-
trina p̄eminentibus hi sunt ueluti soles inter-
cæteras stellas eluentiores : hi sunt qui magni-
uocantur in regno celorum a Saluatorē nostro
his dignitates largiende sunt beatissime pater
his beneficia teibunda. Non patiaris eos diua-
tius sordescere / erue illos e latebris in quibus
uelut sepulti haec tenus iacuerunt/dure pauper-
tatis onus ab his repelle. Credin defuturos
Mirones credin Cicerōes/ Salustios/ Lnuiosq;
complutes/ si Cotte/ si Mecennates/ si Augusti/
si Adriani nunc forent/ qui li teratorū ingenia
subleuarent/ erat tunc labor nō in utilis. At nūc
quod pro labore p̄emiu? Si nouus liber alicui
Principi offertur laudatur tñm scriptor. Vtū
alget nihilominus opaq; & impēla perit Fuere
patrū nostrorū memoria nōnulli Principes ut
Alfonsus Rex Aragonum: Franciscus Sforcia Alfonsus Rex:
Dux insubrum: Federicus Vrbini dux doctor. Franciscus Sforcia.
amatores. Eugenius etiam. iiiii. Nicolaus. v. Federic⁹ dux vrbini
Sixtus. iiiii. Patruus tuus. ac Pius. ii. præde. Nicolaus. v.
cessores tui cor undem etiam fautores extiterūt. Sixtus. iiiii.
pmagni/ hi illos non modo Romæ cōmorantes
Verum longi inquieres qui fama celebres erant.

magnis præmiis afficiebant / ac iuxta cu*ij*usque
uitutes & merita his dignitates ac beneficia
concedebarūt. nullus vir bonus ab illis indona-
tus recedebat / uiri hi pastores ac sancti suerē
ad honorum utilitatem continue uigilantes :
hos tibi imitandos propone illorum uestigia
ut sequaris oportet. Nisi enim tu doctis fauas
cum sint ab omnibus Principibus nescio quo
nam malo fato destituti disciplinæ liberales
breui tempore interibunt. Quis n. ut ait Saty-
rus uitute amplectitur ipsam præmia si tollas
Durum est ieiunū uentrephilosophari cons-
tinuumque est uitutibus cum paupertate certa-
men. Iple etiā Propheta testatur mercedis spe-
se deo seruire dicens .v. Inclinaui cor meum ad
faciendū iustificationes tuas in eternū propter
retributionē. Petrus etiā Saluatori ait .x. Nos
qui reliquimus omnia & secuti sumus te quid
ergo erit nobis frustra labora*c* ibi præmiū nō
expectat. Tu a interest quod totius rei. pu. xpiane
onus subisti curare liberales artes ne percaunt:
poteris tunc studiorū orum alūnus paren*c* quod non
iūmerito appellari: alias imp̄issimū te omnes
rectissime appellarēt. Quæ n. impietas maior
esse potest quod uiris pbis indigētibus nō clargiri
Ne imiteris oro pro sc̄issime prædecessores tuos
nō nullos quod mōstra hominū pleracque ac portēta
ad dignitatē amplissimas promouerūt / nulli

v. Psal. cxviii.
v. meth. xix. c.

mortalium sine licitatione dignates & ecclesi-
astica beneficia concedentes ea gratis tribuerē
te decet. Tuum est postque Christi Cathedram
ascendisti uelut ex alta specula despicerē quod sine
in grege tuo probiores ac doctiores illosque ani-
marum curæ praeficerē. In primisque indigenas
.x. etiam minus doctos dummodo als indigni
nō sint preferre etiam doctioribus. Tu omniū
nunc uniuersalis patens tibi omniū cura im-
minet. omnibus ut ait Aplus nunc factus es de-
bitor. Ad alio*r* non ad tuam utilitatem scias te
in isto gradu callocatum nec tibi ut ministrē
tur: sed iuxta Salvatoris sanctiam .v. ad ministrē
rium alio*r* electū. Nulla præterea debet esse
apud Christi uitarium personarum acceptio
solius populi sibi commissi utilitati tenetur ac
commodis deseruire uitutum tantum & mo*r*
cuiuslibet penes cū debet esse discretio. Memis-
neris quæsto dispensationem ecclesiasticarum
terum nō dominij .3. tibi esse commissum fide
lēm ergo iuxta Apostoli dictum oportet te
esse dispensatorem / si uis ut a domino tibi
postmodum dicatur gestorum rationem re-
petituro: Euge serue bone & fidelis intra in-
gaudium dñi tui. Summi pontificis potissimū
est officiū dignis ac probis clargiri nec carnis
aut sanguinis tm̄ sed meritorē rationem habe-
re: ut quo quisque plus meruerit ei plus etiam

x. lxi. b. c. emeritis et
c. nullus. lxxi. d. et.
lxix. d. pro totū nō de-
cler. pro c. f. nō pro
host. d. post pro l. h. quod
postulandus.

v. Luce. c. xxii. c.

.xii. q. i. c. fi. viss. quod
i. c. illud.

tribuatur. In concessionē etiā ḡrāx largū esse
oportet cū hoc nemini p̄ejudicū faciat. Curi-
alibus uero permagnū afferat emolumētū ex
quoꝝ locupletatiōe tu q̄c̄ utilitatē eōsequeris
nō paruā. Id cūcti boni pontifices obseruatū:
fuerū t.n. graciosius in oēs/curialiū p̄maxime
utilitatem souentes. Hæc est uera liberalitatis
norma summis P̄tificib⁹ p̄maxime cōueniēs.
Considera considera quelo br̄issime p̄f̄ quot &
quā: a nōnulli pr̄decessores/in quis p̄cipue
Nicolaus.v.& Pius.ii.ac Sirtus.iii. patruus
tuus liberalitatis opera edidere/q̄bus ingentē
sibi apud posteros gloriā ac petnīm paratunt
Ex diuerso etiā iſpice nōnullorꝝ successorꝝ suorꝝ¹
auaritiā ac rapacitatē iſlatiabilē qualē infamiae
notā inde lebilē lāne ac sempiternā illis incusse
rit. Videbis certe liberalis auarō qd̄ p̄stet fieri
nō posset q̄uis auarus esſes/q̄n tu iſp̄e h̄ec recor-
lēs inuitus etiā liberalis nōtices siq̄ modo in te
foret ḡl̄e cupido nō inanis si quā ap̄d posteros
famā exoptares si uera & solida esſer in te ratio
neq̄ ficta aut uana ūbra uirtutū. H̄ec inq̄ uir-
tus est q̄ d̄c̄ nos simillimos facit. Vt.n. ille nul-
la re indigens sola liberalitate munificentia q̄
adductus hanc mundi machinam primo mox
hominem creauit eius potestati cuucta subdēs
quaꝝ sub cœlo sunt/innumerabilibus pr̄terea
donis ornauit/quaꝝ culpa sua amilis/necq̄ cessat

quotidie humano generi multa prestare nullis
iplus meritis p̄ uocatus: ta & liberalis q̄ibus
benefacere iuxta suas facultates co natura debita
tū & legitimo modo seruato. Nihil est insuper
q̄ thōies plus sibi cōciliat q̄ liberalitas. Quippe
que nō modo probis uiris atq̄ honestis beniuo
lentiā cōparauit/sed sceleratis etiā atq̄ impiis
illius umbrām p̄aſe ferentibus aurā persæpe
popularem captauit:est uidere Galliculæ Ne-
ronis Veri Antonini Heliogaboli⁹ aliorumq̄
compluriū Romanorꝝ imperatorꝝ qui mōstra
hominū fuere uel pdigia quia liberalitatē uel
potius pdigilitatē coluerūt a populis diutius
tollebat/fuerunt q̄ illoꝝ saeuicia facinoraq̄ ex
poscerent. Contra multos legimus uiros bonos
iustosq̄ Principes ut Vespasianū/Alexandrū
Severum/Probum:nōnullosq̄ alios nō auaros
sed parcōs populo fuisse uel odiosos uel minus
gratos. Liberalitas tum bonis per iocunda est:
tum malis etiā nō ingrata/ab oībus laudatur.
At parsimonia ut inquit Cicero pro Deiotaro
Rege licet in priuatis reprehendenda nō sit in
summis tamen uiris laudāda nō est quos decet
liberales esse atq̄ magnificos: propriumq̄
ipsorum est omnibus benefacere.

De Magnificentia pars.iiii.
Vnc de Magnificentia aliqd̄ perstrin-
gam. Hæc qnidem cū liberalitate

germanitatem quandam habere uidetur. Est
a. lib. iiiij. ethicoꝝ in enim & ipsa scđm Philosophuꝝ. circa pecunias;
principio. medietas. Verum liberalitas circa minoria uer-
satur: potestcꝝ omnibus esse cōmuniſ. Quilibet
enī ualer pro facultatibꝝ suis liberalis existere.
Magnificentia autem magnis tantum viris
conuenire uidetur: fieri quippe non potest
ut mediocris fortis homines quibus amplae
facultates non sunt magna queant perficere.
Qui si maiora suis viribus audeant temerarii
uel potius fatui censemuntur. Maior itaqꝝ esse
uidetur ac dignior magnificenſia qꝝ liberalitas
eoꝝ est dignior quo circa excellentiora uerſat
quaꝝ ob bonum publicum hunc. Inter opera
quoꝝ magnificenſiae nō parua est magnorum
aedificiorum fabricatio: hoc maxime gloriam
parit: hoc firmum est posteris magnificenſiae
testimonium: hoc quasi quoddam speculum
in quo summorum virorum facta perlucent.
Etenim qui Reges quot Principes apud po-
steros celebrati fuere ob magnifica illorum
aedificia: qui certe als in obliuionem trahissent
Quæ enim Busiris Simandii Myridis Chen-
midis Ogdoi Aepyptiorꝝ Regum nunc foret
memoria nisi magnifica illorꝝ opera extitissent
Quæ & si postmodū tēporis longinquitate de-
fecere illorꝝ tamē celebris fama exstat propter
ea quæ de illis scriptores egregii tradidere.

Busiris.
Simandins.
Myris.
Lhémis.
Ogdoris. Reges
egypti.

Busiris hāc Thebas cōdidiſ ambitus stadiogꝝ
centū quadraginta ampliſcꝝ eđibus ac templis
innumeris exornauit adeo ut Diodor⁹ Siculus
nullā urbem sub sole ornatiōē fuisse affirmet.
Alter uero sepulchrum stadiorū. x. mirabili
intus extraqꝝ artificio fabricauit. Tertius la-
cum Stupendū ad incrementa Nili superflua
excipienda effodit. Triūmillium Sexcentorꝝ
stadiorum in circuitu patētē profuuditatis
qbusdā in locis ulnare. l. opus sane ienarrabile
uixqꝝ credibile. Chēmis uero Pyramidem illā
ingentē cōstruxit toti orbi notissimā quā. xx°
anno tandem ab soluit. cccl. x. hominū ibidē incē-
santer elaborantibus. Ogdous Memphis eđi-
ficauit stadiorū ambitus. cl. urbem sane pul-
cherrimam & nunc tum luī magnitudine tum
frequentia incolarū totius orbis primatam
Chain nisi se fratricidio prius ac post tyrānide
maculasset laudatione nō parua dignus fuisset
ueluti primus urbiū eđificādā. iuentor nulla
Nembroti fore memoria nisi tuttū illam al-
tissimam moliri cepisset unde orta fertur mul-
tiplex linguarum confusio. Verum ut omittā
Cephum Cabreum/ alioscꝝ Aegyptios Reges
complures res uarias admirabiles fabricatos.
Quid dicā de Sisefi ac Miride altero qꝝ unū
ultra egregias res bello gestas. Quippe q̄ maio-
rem orbis partem subegit magnāqꝝ in cunctos

Lephus
Labreus egyptii re-
ges.
Sifeosis.
Miris egyptii reges.

Uisus longarꝫ nauiuꝫ
yvnicꝫ a Difcoſi
Rege.

Dedalus.

Artemisia regina

Bido.

Pallas Atheneꝫ
conditrix

Ninne.
Semiramis.

iuſticia fabricae illius complures inſignioram
reddidere qui & primus longarꝫ nauiuꝫ uſum
inuenit. Alterum vero Labyrinthus ille inter
ſeptem mundi mirabilia annotatus famoſum
poſteritati effecit, cuius ad exemplū Dedalus
aliū in cetera fabriſcandū iuſtituit. Arthemiliaꝫ
halicarnassi reginā quid aliud nobilitauit niſi
ſumptuofum illud Maſoleum defuncto uiro
conſtructū. Phenissam uero Didonē magnifice
illius Carthaginis Africæ quondā dñatricis
Romanis imperii emulæ fundatio claram poſ-
teritati reddidit. Palladem ſi Græcis fabulis
quicq; credimus Atheneꝫ conſtructio celebra-
uit. Neq; ergo Ninuꝫ Aſſiriorꝫ regem uxorem q;
eius Setyratim propter ea laudandoſ putau-
uerim qđ unus illotum primus finitimiſ bella
mouerit: uniuersam ſere Aſiam ſuā i potestate
redegerit. Altera uero habituſ tiri ementita
continue in armis fuerit. India mōq; innumerabili
cui ex exercitu inuaderet nequaq; expauerit: ſed
quia alter Nimaꝫ urbem omniū maximā quæ
unq; fuere Eufrate mediā interfluente. Altera
uero mirabili opere Babiloniā cōdidit tecto in
orbe celeberrimā tāta celeritate ut dictu pene
incredibile uideat. Hortos quoq; duos diuer-
ſis in locis ameniſſimos: cōplurac palaia effecit.
Inquis & regias duas amplas urbium iuſtar
neconon lacū quadratū muro undiq; circūdatū

ſtupenda magnitudinis. Obeliscum queq; cl;
pedum altitudinis latitudinis. xxiiii. Septem
mundi mirabilibus antūmeratum ſumptu in
excitabili fabricauit. Quippe quem in mon-
tibus Armeniæ excilum Babiloniā ſumma arte
ſummoq; labore deuachendū curauit. Neq; etiā
Romulū ſpolia opima ab eo Iohi primū dicata Romulus.
bellaq; permulta cu ſinitimiſ gera uel illius
ſerocitas eque inſignem fecere: ac Romanę Vr-
bis fundatio quæ illum pennem ac imortalem
poſteris reddidit: idem & de Alexandro Mace Alexander.
donū Rege dicendū uideat. Quem neq; ob inu-
meras g̃es, barbarasq; natiōes ſubactas neq;
propter humana ſtragem cōtra ius falſq; ab eo
aedita ma probis uiris laudandū exiſtimō: Sed
quaia Vrbes cōplures ſui nominis uariis in locis
ſtatuit amplas atq; magnificas. In quibus &
Alexandriā in Egypto Vrbēlanc opulētissimā
Quem Diodorus Siculus uel primā in orbe uP
prime pximā fuile affirmat. Idem de Anthioꝫ Anthioꝫ.
coꝫ Lylimacoꝫ Demetrioꝫ Ptholomeoꝫ Seleuco Lysimacus.
censeo iudicandum ut illos magis Anthiochię: Seleucus.
Demetriadiſ, Ptholomeadiſ, Lylimachię, Seleu- Demetrius.
ciā, celeberrimā Vrbū olim fundatio q; cru- Ptholomeus.
enta iuicem bella nobilitauerint. Par caula eſt
Tygrannis Armeniog; regis Tygranoceram Tygrannes.
ſplendidissimam orientis Vrbem aedificantis.

L. Lucullus.
B. Pomp. ins

L. quoq; Lucullū GN. q; Pompeiū ægregios
Duces nō tam celebrados putauerim qd utriq;
potentissimos Reges Mitridatem ac Tygran-
nem debellarunt: s; rafq; nationes pmultas ac
barbaras Romanū Imperio subdidere. Inde q;
opes ingentes ac spolia reportarunt innumera-
q; qd eorū unus Theatrum magnificentissimū:
portū q; amplissimā & ornatissimā ad totius
ciuitatis solatiū stractā: necnō & pulcherrimā
Basilicā edificauit. Alter uero p̄ter domū atq;
hortos intra mēnia amenissimos villā puteolis
molitus est tam magnificā tamq; mirabili arti-
ficio cōpositā ut nulla tū fuerit uel speciosior uel
mirabilior eius ruine adhuc cernūt stupendā
incredibilēq; maiestate opis preferentes. Hac
nēpe siue ad aliquē mortalū usum siue ad pom-
pam facta esse dicant nullius cōcernūt iniuria
nulliq; sunt noxia. Quin immo fieri non potest
ut & si utilitatem afferant nullā uel modicā
oblectamentū aspicientibus tamen non præ-
beant. ^{b.} Bella uero alias q; pro repellenda uel
uindicanda iniuria illata iniusta sunt & abo-
minanda sola avaritia & dominandi libidine
perpetrata. Qualia fuere a Nino/ Semiramide
aliisq; prænominatis cōlecta. Quo enim pacto
laudari quis potest bellans regni tantum cupi-
diue stimulatus? Ad hominū permittem potius q;

b. xlvi. q. i. c. milis/
tate z. c. paratus.

hic natus uidetur ab oī q; humanitate penitus
alienus. Contra hos q; iniustis bellis delectantē
clamat Psal. 5. Dissipa inquiens gentes quæ bel-
la uolunt/ econuerso uero pacifici filii dei a. ^{c.}
Saluatorē appellantē. Neronem. C. Galliculā.
Claudium. Dioclitianū. Cōmodum. Septimiū.
Seuerum principes licet crudeles ac nepharios
ingentia per illos fabricata opera celebres pos-
steris reddidere. Quorum unus ultra Pompei
ani Theatris deaurationem uno die incredib-
ili celeritate confectam: præter q; complura
alia opera ab eo mirifice fabrefacta domum
illam auream nuncupatam tum mirabilis
magnitudinis tum incredibilis pulchritudinis
fabricauit: cui nullam fuisse unq; in toto orbe
magnificētia compafandam impauide ausim
affirmare si Suetonio: si Plinio aliisq; Scripto-
ribus qui tum illam uiderunt fidem aliquam
adhibendam putamus. Alter iactis immensis
in profundum Pelagus molibus ponte Baias
puteolis miro artificio iunxit. Tertius lacum
fuscinū perforato monte emisit/ Portūq; Vrbī
pulcherrimū struxit. Dioclitianus & Commo-
dus Thermae Vrbium instar edificarunt quæ
cuius pulchritudinis fuerint illarum ruinæ
clare ostendūt: quas adhuc uisentes uix fieri po-
tuissē credimus/ Septimiū uero opus Septizonii

Suetonius.
Plinius.

Vespasianus.

M. Agrippa.

Nerua.

Trajanus.

Antoninus.

Augustus.

Titus.

Hadrianus.

Alexander Seuerus.

Gordianus.

Tarquinius superbus. Tarquinius superbus ultimus Romanorum Rex

nūc pene dirutū quale fuerit potest q̄s faciliter
coniectare. Nempe illum magis q̄ bellia civilia
apud posteros nobilitavit / arcus præterea tri-
umphalis eius uictorias referens magnum sibi
glorię attulit additamentū. Taceo Vespasianū
quem licet eius gesta præclarā eximiaq; uirtu-
tes celebrem reddidere ingens tamen suatum
laudum cumulus accessit Amphiteatrici illius
semiruti nunc templiq; pacis admittibilis stu-
pendaq; constructio quod omnia orbis opera
magnificentia superasse Martialis affirmat.
Silco M. Agrippam Pantheon illud quod nūc
solum cæteris restat integrus incredibili pene
opere fabricatum. Prætereo Neruam forum
cuius pars etiam nunc cernitur mita arte molli-
tum. Mitto Traianū & Antoninū q̄ duas illas
colūnas marmoreas erexit: quare uita adhuc
est integrā: altera pro parte leſa inenarrabilis
atq; incredibilis sculpturæ eorū facta plenus ex
primētes. Nil dicā de Augusto Tito Hadria-
no / Alexandro Seuero Gordiano / alīsq; com-
pluribus: qui licet boni Principes fuerint: ac
laudabiles: laudabiliores tamen illos fecere
pulchræ illorum structuræ atq; magnificentæ
q̄nōq; reliquæ uidentibus nūne etiā stuporem
iniciunt. Nec hoc loco pretereundū vide ē qd̄
23

licet etiudelis & improbus magnam sibi apud
posteros famā parauit ex Cloacæ illius fabri-
catione etiā nūn durantis maxime appellatę
ad aliaq; Cloacæ totiusq; urbis purgamenta
luscipienda fabrē facte. Quam Liuius afferit
nullum in Vrbe aedificium tum priuatū tum
publicum usq; tunc magnificentia superasse.
Quod si tantū nobis admirationi sunt illi qui
magna ista ad mūdi laudē aucupandā potius
q̄ ad utilitatem publicā plerūq; moliti uidēt.
Quanto magis admirandi sunt atq; laudandi
ad publicum emolumentū deicq; honorem edis-
fiantes aut cepta per alios opera consumantes
uel restaurantes labantia. Illa enim est uera
magnificentia illa optima quæ diuinū respicit
cultum. Hac Salomon ille usus est dū Hieroso-
limæ templū summo deo inaudito incredibiliq;
opere struendū curauit: miroq; artificio pfectit
Quo nullū fuisse legitur per uniuersum orbē
si diuinis scripturis creditus ante uel postea
sumptuosius ac magnificentius hanc Constanti-
nius ille magnius ostēdit dū Apostolorū Petri
& Pauli diuinq; Iohannis Lateranē Basilikas:
aliaq; in Vrbe cōplura extruxit præclara atq;
agregia. Iustinianus etiam Constantinopoli Justini-
anus. diuæ Sophiæ templum mirabili artificio fa-
bricauit quoniam nullum aiunt esse mirabilius ab
Salomon.
Constantinus.
Justinianus.
23

hostibus nunc fidei prophaniatū Christianorū
nequitia. hac plures Reges ac Principes Christiani
usi sunt uaria diuersis in locis templo
Deo ac sanctis sienda procurantes. Plures etiā
summi Pontifices uariis Urbem adiiciens ex
ornarunt: ut illorum etiam inscriptiones ostendunt.
Inter quos & nostri temporibus neuis
dear illa despiceret fuere Eugenius. iii.
Nico
laus. v. Paulus vi. ac Sixtus. iii. qui uariis
adiecijs Romam excollerunt: quorum Sixtus
primus uias Urbis dirigere capi illas q̄ am
phare: ac lateribus sternere. Hi magnam sibi
imposterum gloriam comparauit. Pius etiā
ii. opus illud Benedictiois inter cetera lau
dabile magnificumq; aggressus morte preuen
tus imperfectum reliquit. Plura etiā tua Beati
udo adhuc in minoribus constituta magna
adiecia fabricauit: quorum aliqua interrupta
nunc pendet: haec tu ut consumes conuenit
in summa dignitate positus præsertim domū
illam amplam Urbis instar ad sanctos Aplos
inchoatam: turpe fore tam nobile opus imper
fectum relinqueret. Cosmus etiā medices rei p.
Florentiū. quondam primarius magnificenq;
monumenta reliquit permulta. Is ultig palas
tium in Urbe speciosissimum præter q; villas
pulcherrimas Regisico luxu abse constructas

Eugenius. iii.
H. colans. v.
Paulus. ii.
Sixtus. iii.

Pius. ii.

Cosmus medices

Templa permulta tū in Urbe tū extra sump
tuosa pulcherrimaq; fundauit quae illum apd
posteros immortalē fecere præter alias uir
tutes quæ in eo uiguerunt permulta. Hoc ues
tum & solidum magnificentia est opus quod
magnopere ab Aristotile celebratur. Hoc præ
cipue est Christianis conueniens: Quibus ante
omnia dei cultus ueneratioq; diuina lege ins
tungitur. Hæc tum apud mortales gloria pa
rit ingenti tum apud deum futuræ uitæ retri
butionem certissimā pollicetur. Hæc summos
uiros per maxime decet. quanto enim in maiori
quis gradu est collocatus tanto debet amplio
ra audere. Turpe est enim ei qui dignitate
præcellit nisi etiam concutur alios uirtutibus
superare. Horum potissimum munus est ut diu
nus cultus ac honos recipiat incrementum si
commissas sibi res. p. beari desiderant. dicente
Christo. Primum quæsite regnum dei & iusticiā
cius: & hæc omnia addientur uobis.

¶ De Magnanimitate

Pars ultima.

Mea uero Magnanimitas & si circa
plurima lōge ab Aristotile i Ethicis
prætractata non modicū tū circa iusta
bella uersat. Est autem iustum bellū. uel quod
pro repellenda iniuria uel rebus reperendis

c. 4

b. xxiii. q. viii. c. i. ergo inferit. Debet ergo Pontifex. in primis si uult
c. vi pridē. s. ecce bene iura sua defendere propugnatores penes
nō. p. glo. i. summa se habere (non possunt. n. Regna atq; Imperia

b. xxiii. q. v. c. prin cipes et seq.

i. xxiii. q. iii. c. maxi mianus et c. seq.

k. xxiii. q. v. c. prin cipes. c. Regū et c administrators.

i. xcvi. d. c. duo.

Gregorius. vii.
Henricus. iii. Ro.
Imperator.

Robertus Guiscar
dux Apulie.

Alexander. ii.
Henricus.

restitit. Idem Alexander. iii. effecit contra Fe dericū Barbarassam Romanam ecclesiam in festantem / quem tandem supplicem ad uenitiae petitionē coegit. Innocentius. iii. Othonē. iv. Otho. iii. imperator. anathematē notatum imperio priuauit / quia oppida pleraq; ecclesiastiq; ditionis inuaderat Honorius. iii. Federicū. ii. Romanorū imperator. Pontificia iura uexantē excommunicauit regnoq; priuauit / cuiq; uestigia Gregorius. ix. lecutus est & Innocentius. iii. pariformiter cōtra eundem Federicū censuras ecclesiasticas renouātes. Quorū Innocentius Cisalpine pplos contra Federicum armavit / qui iunctis copiis magna clade hominis superbiā contuderunt. Vrbanus. iv. Carolū Andegauensem contra Urbannus. iii. Mansfredū Siciliae Regē euocauit sedem tunc Carolus Andeg. apliceā perturbantē. Qui postmodū Clemēte. iii. Mansfredus rex Si. Clemens. iii. opitulante Mansfredum regno pariter ac uita spoliauit. Martinus. iv. Petru Aragoniē regē Martinus. iii. anathematizauit Siciliā occupatē. Vrbano. vi. Petrus rex Arago. Carolū Vngariæ Siciliaeq; Regē Nuceriae re gno Siculo priuatū declarauit. Innocētius. vii. Urbano. vi. Innocentius. vii. Ladislaus Neapolitanū regem prælio uictū Roma fugauit: quem in sua adhuc perfidia pdurantem. Alexander. v. regno etiā spoliauit Alexander. v. Martinus. v. Braccium Montonum Romana Ladisla rex Nea. oppida inuadentē. Martem alterū appellatū Martinus. v. Braccius mento.

graui bello persecutus est in quo & uitati per-
didit una cum rebus iniuste occupatis uiolens
tissime detentis. Iohannes. xxii. Ludouicum
Bauarię ducem Romanorumq; imperatorem
anathematizauit quod is Galeatum & Mar-
chum Vicecomites contra ecclesiam foueret.
Pius ii. pragmaticā
in francia substitut. Ludouicus Rex
francie.
Borsus dux ferrarie uit Borsum Ferrariae Ducem qd is Malet stā
fauere uisus fuerat acerrime increpatum ad
petendum ueniam per pulit Andegauenses to-
rum sere Regnum iam oecupantes at mis inde
exturbauit totamq; eccliaj; iurisdictionem
in pristinam dignitatem restituit tamq; eti-
am magnopere ampliavit. Sixtus. iii. Vene-
tos Ferrariam bello prementes graui anathe-
mate notauit eorum bona cui libet diripienda
permittens. Debet igitur Pontifex magnani-
miter iusta bella suscipere Sed isq; Apostolicæ
maiestatem tueri. Porro quid excellentius?
Quid ue laudabilis? q; pro Christi nomine
contra hostes fidei magno aio ingēnūq; apparatu
arma capere? Hoc propriū summi Pōificis.
m. xxiii. q. iii. c. lgi

munus est ad quem spectat religionē nomēnq;
Christianū pro viribus ampliare Quid piens
tius? Quid gloriōsiusq; Christicolas i milerris
ma barbarorę seruitute seruientes libertati re-
stitueret? Quid sanctius quid ue equinsq; Sal-
uatoris nostri patriam ex infidelium manibus
tripere? Sepulchrū illius scissimū a canibus
diutio occupatū nris lōgo postlimino reddere
Nihil hercule turpis nihil sedius nihil eru-
delius q; perpeti hęc ab sequis canibus possideri.
Plures lumi Pōifices pro recuperatione Terræ
sanctæ plurimū laborarūt. Quoꝝ primus fuit
Urbanus ii. qui oēs sere occidentales Principes
tum prophanos tum ecclasticos ad Hierosolimā
recuperationem armauit. Quā tandem
Gottifredi & Boemundi uirtute præcipua in
Christianos potestatem redactam una cum
multis insignibus Aliæ uribus septem Reges
pannos duodenonaginta magnanimiter tenue-
runt. Eugenius. iii. Ludouicū Francos regem
contra infideles: & ipse animauit. Clemens. iii.
post occupatā a Saladino Hierosolimā. Anti-
ochiamq; nouā & ipse expeditionem parauit.
Qua Federicus Barbarossa Philippus franciæ
Riccardusq; Angliæ reges Dux q; Burgūdie
una cū pluribus Baronibus & Episcopis cōmu-
nibus auspiciis arma sumplerunt; qui captam

Urbanus ii. primus
expeditionē parauit
pro recuperatione
Hierosolimæ.
Gottifredus.
Boemundus.
Eugenius. iii.
Ludouic rex fran.
Clemens. iii.
Saladinus.

Federic⁹ barbarossæ.
Philipp⁹ rex fran.
Riccardus rex angl.

Innocentius. iii.

Honorius. iii.

Gregorius. ix.

Ludouicus Rex
francie.

Innocentius. iiiii.

Ludouicus capite
ab hostibus.

Pius. ii. ultimus
expeditionem cōtra
infideles paravit.

Ptolomaide Hierosolimā cū iam iā recuperari
essent a Saladino Vrbis tutela tum desperata
orta similitate re omissa in patriam redierunt.
Aliam Innocentius. iii. & ipse expeditionem
parauit cuius uestigia imitatus illi successor.
Honorius. iii. nouas copias in Ashā destinavit
Quem secutus Gregorius. ix. magnā armatorū
manū illuc transmisit qui exitū infelice sortiti
fuere ob Ducū ignatiā. Ludouicus rex Francō
rum Innocentii. iiiii. persatione contra infideles
profectus licet in initio aliquo tiens prospere
pugnauerit ad extremū in hostiles manus de
uenies pecunia redemptus re infecta in patriā
rediit. Nouissimus omniū Pius. ii. missis per
uniuersum orbē uariis nuntiis oēs Christianas
nationes ad Turchas excidiū animauit nilqz
aliud q Hierosolimæ recuperationē intendens
cuncta ad bellum oportuna magnificentissime
prēparauit. Verumcū paratis oībus Anchonā
petiisset in Grēciā transactatus morte īma
tura prēceptor rem ceptam tā sanctā nequivit
ad finem perducere deo ut reor sceleribus nīris
iam tum infenso. Te uero tot sanctissimorum
uirorū successorem decet si bene recte q gestorū
emulator esse uis: si qua est in te uere laudis
gloriæ q cupido. Si quod sum p̄fisti nomen uis
esse penes te non inane rem hanc tam iustum:

nam piam tam sanctā audacter aggredi. Inqz
ea ad exitū usqz cōstantissime perdurare. Non
enim inchoatio sed pseuerantia. a dñō cōmen
dat. In hac thesauros ecclie expende. Nec illos
ad propinquos tuos nimū locupletādos uelis
p̄fundere carni tūm studēs & sanguini nōnullos
rū predecessorē tuorū exēplo q dū propinquos
uel filios magnificare supracqz modū conantur
extollere pene rem ecclasticam pessimum dedere
Verū diuino quodam iudicio quo altius elati
erante eo fœdus corruere paruoqz momento il
lorū conatus ad nihilū rediere: ita ut qui erant
prius terribiles formidabilescqz ludibrio facti
sint oībus. Nō possunt uiolēta diuinus pdurare
Gaudū. n. ypochriqz: ut inqz lob ille diuinus
ad instar punti. Imitare Clementē. iiiii. antecels
lorē tuū virū sanctissimū q Christi patrimonio
filias etiā legitimas ac nepotes noluit locuples
tare. Neqz uerte arma in xpianorū pernitie: ut
pleriqz tui prēdecessores fecere nō uerti pecu
nias quas Turcanicæ expeditionis prætextu a
miseris Curialibus ac subditis extortere in ex
cidium xpicolarū infantū etiā innocentium q
conuertere. Paca in primis beatissime p̄ duos
potentissimos Reges inuicē nūc acerrime dissidentes/
interpone tuqz sanctitatis auctoritatem
p̄suade illis ut armis inter se positis quē Terra

mariorū exercitū coegerūt cōmūnib⁹ auspicis
Turcas inuadant, non ferent hostes illoꝝ impe-
tum tu illis pecunias quas poteris subministra-
bis, tuis sanctis monitis hi Reges acquiescent si
uiderint beatitatē tuā iis equabilē se p̄f̄stare
neq; in partem alterutrā declinare ut ueri &
iusti est pastoris officiū. Reliquos etiā Christi
anog. Principes ac res. p. ad hoc incep̄tum tuis
līris ac Nuntiis adhortari ne cesses / Quos ego
reor omni ope affuturos : si uiderint te uere &
ex animo loqui paratissimi nūc exercitus atq;
ad bellandum ferocissimi adūnt duox poten-
tissimorū Regum / hi ab hostiū finibus breui-
maris Ipacio se iungunt. Classis magna utrīq;
est ad transfretandū copias aptissima / nil aliud
differt hoc nisi Regum duox dissidiū / quos si
pacaueris omnia expeditissima erunt. Sunt &
alię in Italia copię has poteris illis coniungere
quibus cum Turcas inuadant. Verum pacifi-
canda est in primis Italia si uis omnia tibi ad
uotū succedere. Idem nāq; & Pius fecit priusq;
contra infideles expeditionē pararet. Id quoq;
& tibi est faciendum als incassum oīa redirent.
Tu uero Beatissime p̄ ex hoc apud posteros
famam pennem & apud deū præmiū perpetuū
consequeris. Qd si principantes oēs / summiq;
p̄s̄c̄t̄im Pontifices quoꝝ amplior cura est ac

iurisdictio q̄ p̄scripti setuaꝝ curauerint ueri
poterūt philosophi nūcupari florentissimeq;
sub his erunt res. pub. dicente Platone Tum
maxime publicas res florere cum aut philoso-
phantes regerent aut regentes philosopharent
Quippe illorum uita laudabilis subditis est
exemplar quoddā ac speculū ad bene beateq;
uiuendum eos alliciens. Id nūl clarius ostendit
q̄ M. Antonini Philosophi exemplū / qui cum
summus esse Philosophus eorumq; consilio in
administrando uteretur. Romanum ita rexit
Imperium omnibusq; tam carus fuit / tam ama-
bilis: ut post mortem nemo illum plangendum
censuerit : affirmantibus cunctis a diis datum
ad eodem rediisse. Te uero cum Christianorū
sis caput & ductor & sacrarū litterarū doctrina
percalles reor longe melius Antonino Christi
anam rem. pub. gubernaturum : futuramq;
auxiliāte in primis Altissimo a q̄ bona cuncta
procedunt te p̄sidentē floridam ac fœlicem.
Te q̄ una cum cōmīssō tibi grege ad Regna
celestia post obitum migratur / ibi q̄ in ēterna
beatitudine permansurum. Amen.

¶ Impressum Romē per Iohānet de Besicken
Anno dñi. M.cccc. iiiii. Die. xxix. Decembris.
Sedente Iulio. ii. Pont. Max. Anno eius primo.

M. Antonini P̄phi
losophus.

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

www.gredos.usal.es